

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 12 серпня 2022 р. № 752-р
Київ

Про схвалення Державної стратегії забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2030 року та затвердження операційного плану з її реалізації на 2022-2024 роки

1. Схвалити Державну стратегію забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2030 року (далі - Стратегія), що додається.

2. Затвердити операційний план з реалізації Державної стратегії забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2030 року на 2022-2024 роки (далі - операційний план), що додається.

3. Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям протягом трьох місяців після припинення чи скасування воєнного стану врахувати у місцевих програмах питання забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків з урахуванням положень Стратегії та завдань і заходів операційного плану, затвердженого цим розпорядженням.

4. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям забезпечити:

виконання завдань та заходів операційного плану у межах і за рахунок видатків, передбачених у державному та місцевих бюджетах на відповідний рік, та інших джерел, не заборонених законодавством;

подання щороку починаючи з 2023 року до 15 лютого Національній соціальній сервісній службі інформації про стан виконання операційного плану та фактичні видатки на його реалізацію для її узагальнення та подання до 10 березня Міністерству соціальної політики.

5. Міністерству соціальної політики забезпечити:

інформування Кабінету Міністрів України щороку починаючи з 2023 року до 1 квітня року, наступного за звітним, про стан виконання операційного плану;

подання Кабінету Міністрів України до 1 грудня 2024 р. проекту операційного плану з реалізації Стратегії на 2025-2027 роки та до 1 грудня 2027 року - проекту операційного плану з реалізації Стратегії на 2028-2030 роки.

Прем'єр-міністр України

Д. ШМИГАЛЬ

Інд. 80

ДЕРЖАВНА СТРАТЕГІЯ **забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків** **на період до 2030 року**

Нормативно-правові акти у сфері забезпечення рівних прав та **можливостей жінок і чоловіків**

Забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків визнано в усьому світі найважливішим чинником досягнення сталого розвитку, а також умовою побудови правової та демократичної держави, в якій гарантуються та забезпечуються права і свободи людини.

Щороку після прийняття на четвертій Всесвітній конференції із становища жінок 15 вересня 1995 р. [Пекінської декларації](#) (далі - Пекінська декларація) та затвердження резолюцією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 25 вересня 2015 р. № 70/1 Порядку денного у сфері сталого розвитку до 2030 року Організація Об'єднаних Націй (далі - ООН) підводить підсумки поступу держав-членів на шляху до забезпечення гендерної рівності та розширення прав та можливостей жінок у всіх сферах життя суспільства. Кожен чотири роки Україна подає звіт з виконання [Конвенції про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок, ратифікованої в 1980 році](#).

Схвалення Державної стратегії забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2030 року (далі - Стратегія) зумовлено необхідністю забезпечення реалізації єдиної державної політики, спрямованої на досягнення рівних прав та рівних можливостей жінок і чоловіків у всіх сферах життєдіяльності суспільства, вдосконалення механізмів її реалізації.

Стратегія спрямована на об'єднання суспільства у розумінні цінностей прав і свобод людини, що забезпечуються та захищаються на основі принципів рівності та недискримінації для всіх жінок і чоловіків, хлопців та дівчат, на консолідацію дій центральних та місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, міжнародних організацій, соціальних партнерів, громадських об'єднань, інших представників та представниць громадянського суспільства, закладів, установ та організацій різних сфер, приватного сектору тощо для реалізації міжнародних та національних зобов'язань щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків для сталого розвитку держави у всіх сферах.

Стратегія розроблена відповідно до Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року, визначених Указом Президента України від 30 вересня 2019 р. [№ 722](#) (цілі 5-11, 15-17), індикаторів, у розрізі яких здійснюється збір даних для моніторингу реалізації цілей сталого розвитку, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. [№ 686](#) "Питання збору даних для моніторингу реалізації цілей сталого розвитку", а також переліку індикаторів, у розрізі яких здійснюється збір даних для моніторингу гендерної рівності, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2020 р. [№ 1517](#) "Питання збору даних для моніторингу гендерної рівності". Стратегія сприятиме виконанню завдань у сфері гендерної рівності в межах реалізації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, з іншої сторони, а також зобов'язань щодо євроатлантичної інтеграції, Директив Європейського Союзу щодо недискримінації та забезпечення гендерної рівності.

Реалізація Стратегії сприятиме ефективному виконанню завдань, визначених:

Указами Президента України від 24 березня 2021 р. [№ 119](#) “Про Національну стратегію у сфері прав людини”, від 2 червня 2021 р. [№ 225](#) “Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 травня 2021 р. “Про Стратегію людського розвитку”;

постановами Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 р. [№ 695](#) “Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки” (Офіційний вісник України, 2020 р., № 67, ст. 2155), від 24 лютого 2021 р. [№ 145](#) “Питання Державної соціальної програми запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року” (Офіційний вісник України, 2021 р., № 19, ст. 804), від 3 березня 2021 р. [№ 179](#) “Про затвердження Національної економічної стратегії на період до 2030 року” (Офіційний вісник України, 2021 р., № 22, ст. 1015);

розпорядженнями Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2020 р. [№ 1128](#) “Про схвалення Концепції комунікації у сфері гендерної рівності”, від 28 жовтня 2020 р. [№ 1544](#) “Про затвердження Національного плану дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 “Жінки, мир, безпека” на період до 2025 року”, від 16 грудня 2020 р. [№ 1578](#) “Про затвердження плану заходів з реалізації зобов’язань Уряду України, взятих в рамках міжнародної ініціативи “Партнерство Біарріц” з утвердження гендерної рівності”, від 24 лютого 2021 р. [№ 149](#) “Про затвердження плану дій із впровадження Ініціативи “Партнерство “Відкритий Уряд” у 2021-2022 роках” (щодо забезпечення відкритого доступу до гендерно дезаггегованих даних), від 14 квітня 2021 р. [№ 366](#) “Про схвалення Національної стратегії із створення безбар’єрного простору в Україні на період до 2030 року”, від 28 липня 2021 р. [№ 866](#) “Про схвалення Стратегії сприяння реалізації прав і можливостей осіб, які належать до ромської національної меншини, в українському суспільстві на період до 2030 року”.

Стратегічні цілі Стратегії визначено відповідно до напрямів, передбачених [Пекінською декларацією](#).

Реалізація Стратегії здійснюватиметься з урахуванням міжнародних інструментів ООН, Ради Європи, Європейського Союзу, Організації з безпеки і співробітництва в Європі (далі - ОБСЄ), рекомендацій міжнародних моніторингових інституцій у сфері прав людини, Комітету ООН з ліквідації дискримінації щодо жінок, Комісії ООН зі становища жінок тощо.

Аналіз поточного стану, основні проблеми та тенденції у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків

Протягом останніх десятиліть Україна досягла значного прогресу в забезпеченні рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у всіх сферах та приєдналася до всіх основних міжнародних договорів у сфері гендерної рівності та прав жінок, зокрема [Пекінської декларації](#), [Конвенції про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок](#) та [Факультативного протоколу](#) до неї, відповідних конвенцій Міжнародної організації праці, [Конвенції про права осіб з інвалідністю](#).

Україна є учасницею ключових міжнародних договорів з прав людини, зокрема [Загальної декларації прав людини](#), [Міжнародного пакту про громадянські і політичні права](#), [Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права](#), [Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод](#).

У 2020-2021 роках Україна отримала офіційний статус учасниці таких міжнародних ініціатив, як “Партнерство Біарріц” і “Коаліція дій для сприяння досягненню гендерної рівності”, набула членства у Міжнародній коаліції за рівну оплату праці (ЕРІС), а також приєдналася до Групи друзів жінок, миру й безпеки, чим продемонструвала прихильність до реалізації резолюцій Ради Безпеки ООН 1325 (2000), 1820 (2008), 1888 (2009), 1889 (2009), 1960 (2010), 2106 (2013), 2122 (2013), 2242 (2015), 2467 (2019) та 2493 (2019).

В цілому нормативно-правову базу щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків удосконалено.

Зокрема, [Виборчий кодекс України](#) доповнено 40-відсотковими гендерними квотами під час формування партіями загальнодержавного та регіональних виборчих списків, внесено зміни до законодавства України щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків під час проходження військової служби у Збройних Силах та інших військових формуваннях, а також щодо забезпечення рівних можливостей матері та батька у догляді за дитиною.

Завдяки реалізації [Державної соціальної програми забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2021 року](#), затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2018 р. № 273 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 33, ст. 1165), вдалося досягти очікуваних результатів щодо збільшення представництва жінок у Верховній Раді України, міських та обласних радах, скорочення розриву в оплаті праці жінок і чоловіків, включення гендерного компонента в нормативно-правові акти.

Станом на серпень 2021 року більше ніж 80 органів місцевого самоврядування в Україні підписали Європейську хартію рівності жінок і чоловіків у житті місцевих громад, розроблену у 2004 році Радою європейських муніципалітетів і регіонів (РЕМР) (далі - Хартія). Хартія, підтримана Європейською Комісією, закликає органи місцевого самоврядування взяти на себе зобов'язання використовувати існуючі повноваження і партнерство для досягнення більшої рівності своїх громадян.

Підписання Хартії органами місцевого самоврядування демонструє готовність дотримуватися принципів забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та реалізувати зобов'язання у сфері гендерної рівності на території територіальної громади. Пріоритети, заходи та ресурси для їх реалізації відображаються у відповідному плані дій органу місцевого самоврядування.

Незважаючи на позитивні зрушення у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, гендерна нерівність ще існує у багатьох сферах.

Згідно із звітом Всесвітнього економічного форуму за 2020 рік Україна втратила порівняно з попереднім роком 15 позицій у рейтингу за Індексом гендерної нерівності, посівши 74 місце серед 156 держав (щодо економічних можливостей - 44 місце, освіти - 27 місце, охорони здоров'я - 41 місце, політичних можливостей - 103 місце).

Це пов'язано із пришвидшенням темпів розвитку інших держав у сфері забезпечення гендерної рівності, а також недостатнім рівнем практики застосування центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування людиноцентричних гендерних підходів у своїй діяльності, зокрема під час формування, реалізації, моніторингу та оцінювання загальнодержавної, регіональної та місцевої політики, стратегічних та програмних документів.

Військова агресія Російської Федерації проти України загострює існуючі проблеми та створює нові виклики для різних груп жінок і чоловіків, серед яких переміщення, втрата доходу та ризик бідності, насильство, зокрема сексуальне насильство, пов'язане з конфліктом, на тимчасово окупованих територіях, ризики торгівлі людьми.

Так, за даними Управління Верховного комісара ООН у справах біженців, станом на 15 травня 2022 р. близько 6,2 млн. осіб внаслідок російського вторгнення змушені були покинути свої домівки та поїхати за кордон. Переважно це жінки з дітьми, жінки похилого віку, особи з інвалідністю.

За даними швидкої гендерної оцінки, проведеної структурою ООН з питань гендерної рівності та розширення прав і можливостей жінок в Україні (далі - ООН Жінки), у відносно безпечних областях України, куди масово почали переміщуватися жінки, чоловіки, діти із областей, у яких тривали активні бойові дії, ресурси для зручного розміщення переселенців швидко вичерпалися. Сотні тисяч сімей вимушені були розміщуватися у приміщеннях без належних гігієнічних та санітарних умов, непридатних для тривалого перебування.

Критично важлива цивільна інфраструктура в більшості постраждалих областей України зруйнована/пошкоджена, а в інших областях працює на максимальній потужності.

У зв'язку з обмеженими можливостями забезпечення догляду за дітьми дошкільного віку жінки з такими дітьми не мають змоги продуктивно працювати. Також обмеженням є доступ таких жінок до охорони здоров'я та освіти. Засоби до існування здебільшого забезпечуються за рахунок соціальної підтримки, яку надає Уряд, та гуманітарної допомоги.

З початком війни рівень зайнятості населення стрімко знизився, особливо в приватному секторі. Для багатьох сімей, передусім неповних, сімей осіб з інвалідністю соціальна підтримка стала єдиним джерелом доходу. Станом на квітень 2022 року жінки становили близько 72 відсотки одержувачів соціальної допомоги.

Бойові дії тривають і людські втрати збільшуються як серед цивільного населення, так і серед військових.

Військовослужбовці Російської Федерації на тимчасово окупованих територіях України використовують сексуальне насильство як засіб війни. Механізм захисту постраждалих від насильства обмежений, оскільки правоохоронні органи України тимчасово не мають доступу до цих територій.

Існують ризики торгівлі людьми на тимчасово окупованих територіях України та після перетину кордону. Правозахисники та представники вразливих груп населення, зокрема ВІЛ-інфіковані, жінки з інвалідністю, які перебувають на тимчасово окупованих територіях, стикаються з підвищеним ризиком насильства.

Для забезпечення стійкості України, її відновлення та подальшого розвитку важливим є збереження досягнень державної політики у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, а також інтеграція гендерного підходу в усі стратегії, програми розвитку, застосування гендерно орієнтованого підходу у бюджетному процесі. Це забезпечить рівну участь і врахування потреб та інтересів жінок і чоловіків, які належать до різних груп населення, у процесах відновлення та розвитку держави.

Національний механізм забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків

В Україні посилено національний інституційний механізм забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

У 2017 році питання координації державної політики у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків віднесено до компетенції Віце-прем'єр-міністра з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України. Крім того, запроваджено посаду Урядового уповноваженого з питань гендерної політики.

Згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 2 вересня 2020 р. [№ 784](#) (Офіційний вісник України, 2020 р., № 73, ст. 2320) утворено Комісію з питань координації взаємодії органів виконавчої влади щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків (далі - Комісія), яку очолює Віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України. До її складу входять заступники міністрів, керівників інших центральних органів виконавчої влади, які призначені уповноваженими особами (координаторами) з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у відповідних центральних органах виконавчої влади.

З метою належного реагування на виклики щодо сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом, у травні 2022 року із числа членів Комісії утворено міжвідомчу робочу групу з протидії такому насильству.

Для ефективної роботи національного механізму забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків в умовах повномасштабної війни важливо забезпечити його стійкість та гнучкість з метою реагування на нові виклики.

Для створення системи забезпечення гендерної рівності в усіх сферах життєдіяльності суспільства та подолання дискримінації:

прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 9 жовтня 2020 р. [№ 930](#) “Деякі питання забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків” (Офіційний вісник

України, 2020 р., № 84, ст. 2697), якою затверджено типові положення про відповідальний підрозділ з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та про радника з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії насильству за ознакою статі;

затверджено [Інструкцію щодо інтеграції гендерних підходів під час розроблення нормативно-правових актів](#) (наказ Мінсоцполітики від 7 лютого 2020 р. № 86), якою встановлено загальні вимоги до застосування гендерних підходів під час розроблення нормативно-правових актів з метою виконання норм [Закону України](#) “Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків”;

затверджено [Методичні рекомендації щодо оцінювання гендерного впливу галузевих реформ](#) (наказ Мінсоцполітики від 14 квітня 2020 р. № 257), якими визначено алгоритм оцінювання ймовірних та/або наявних наслідків реалізації галузевих реформ на становище різних груп жінок і чоловіків.

З метою удосконалення [порядку проведення гендерно-правової експертизи](#) внесено зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 28 листопада 2018 р. № 997 “Питання проведення гендерно-правової експертизи” (Офіційний вісник України, 2018 р., № 96, ст. 3173).

Забезпечення гендерних підходів під час формування, реалізації, моніторингу та оцінювання державної політики ґрунтується на використанні статистичних даних з розподілом за статтю, віком, місцем проживання, наявністю інвалідності та іншими релевантними ознаками. Перелік індикаторів, у розрізі яких проводиться збір даних для моніторингу гендерної рівності, включає 226 показників.

Разом з тим перелік адміністративних даних, що формуються органами державної влади, потребує перегляду з метою включення гендерно чутливих показників. Рівень застосування органами державної влади під час формування державної політики розподілу наявних даних за статтю залишається низьким, що не дає змоги враховувати потреби окремих груп жінок і чоловіків, передусім тих, які зазнають дискримінації за декількома ознаками, отже, порушує один із принципів Цілей сталого розвитку - не залишати нікого осторонь.

На виконання [Державної соціальної програми забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2021 року](#), затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2018 р. № 273 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 33, ст. 1165), а також [Національного плану дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 “Жінки, мир, безпека” на період до 2025 року](#), затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2020 р. № 1544, розпочато проведення системних навчань з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків для державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, представників сектору безпеки та оборони. Зокрема, Національним агентством України з питань державної служби за підтримки ООН Жінки розроблено та затверджено короткострокові програми підвищення кваліфікації “Гендерний підхід в управлінні людськими ресурсами на державній службі”, “Інтеграція гендерних підходів під час розроблення нормативно-правових актів”. У 2020 році навчання за цими програмами пройшли 400 осіб.

Згідно з результатами всеукраїнського опитування, проведеного Національним демократичним інститутом міжнародних відносин у 2018 році, 77 відсотків українців (81 відсоток жінок і 73 відсотки чоловіків) вважають рівність важливою. Дослідження, проведене зазначеним інститутом у 2019 році, засвідчило збільшення заінтересованості громадян України питаннями забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та готовність підтримати жінок під час виборів. Відповідно до Всеукраїнського телефонного опитування “Можливості та перешкоди на шляху демократичного переходу України”, проведеного у 2020 році, 64 відсотки українців вважають, що і чоловіки, і жінки рівною мірою мають бути представлені у політиці.

Результати зазначених досліджень свідчать про готовність суспільства в цілому до активних перетворень у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків. Разом з тим стійкими залишаються гендерні стереотипи.

Незважаючи на доповнення загальних програм підвищення кваліфікації питанням забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, що визначено Положенням про систему професійного навчання державних службовців, голів місцевих державних адміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 6 лютого 2019 р. № 106 (Офіційний вісник України, 2019 р., № 19, ст. 648), все ще низьким залишається рівень розуміння проблематики гендерної рівності державними службовцями та посадовими особами місцевого самоврядування. Про це свідчать соціологічні опитування, проведені у 2020 році соціологічною групою “Рейтинг”, Фондом “Демократичні ініціативи” імені Ілька Кучеріва.

Внаслідок цього спостерігається недостатній рівень застосування гендерних підходів у діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, зокрема щодо врахування потреб та інтересів різних груп жінок і чоловіків на етапах формування, реалізації та моніторингу політики, планування та розподілу бюджетних коштів, надання послуг.

Відсутня практика проведення гендерно-правової експертизи законопроектів, ініціаторами яких є народні депутати України.

З огляду на викладене нормативно-правова база потребує подальшого приведення у відповідність з міжнародними стандартами. Механізм забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків в усіх сферах життєдіяльності суспільства потребує розвитку на всіх рівнях.

Забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у прийнятті рішень

За 2015-2021 роки в Україні введення квот сприяло зростанню представництва жінок у Верховній Раді України та місцевих радах: у Верховній Раді України - до 20,7 відсотка (за даними Держстату), в обласних радах - до 27,8 відсотка, міських радах міст обласного значення - до 30,1 відсотка (за даними Мінсоцполітики), районних радах - до 34,3 відсотка.

Водночас у 2020 році серед голів сільських і селищних рад лише 16,5 відсотка жінок (у 2015 році - 31,3 відсотка).

За даними моніторингу, проведеного у 2020 році міжнародним благодійним фондом “Український жіночий фонд”, внаслідок децентралізації зменшилося представництво жінок у селищних та сільських радах (37,9 відсотка та 41 відсоток відповідно порівняно з 46,1 відсотка та 55,7 відсотка у радах попереднього скликання).

Жінки недостатньо представлені на рівні прийняття рішень в органах виконавчої влади. У 2020 році до складу Кабінету Міністрів України входило 13 відсотків жінок, серед керівників центральних органів виконавчої влади та їх заступників було 22,8 відсотка жінок (за даними Держстату), серед державних службовців категорії “А” (вищий корпус державної служби) - 33,3 відсотка (за даними НАДС станом на 31 грудня 2020 року).

Позиції рейтингу України в Індексі гендерної нерівності щодо політичної участі жінок залишаються низькими (103 місце серед 156 держав), зокрема 98 місце - щодо представництва жінок у Парламенті, 110 місце - щодо представництва жінок на вищих керівних посадах.

Множинна дискримінація та права жінок

Вразливі групи жінок (ВІЛ-інфіковані, жінки похилого віку, жінки з інвалідністю, жінки, які проживають у сільській місцевості, жінки, які належать до національних меншин) часто зіштовхуються з множинними формами дискримінації.

У зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України у 2014 році до вразливих груп увійшли внутрішньо переміщені особи, ветерани війни з числа учасників антитерористичної операції/операції Об'єднаних сил, а після повномасштабного вторгнення Росії в Україну 24 лютого 2022 р. - також жінки, які перебувають на тимчасово окупованих територіях та/або під юрисдикцією інших держав (проживають у зоні бойових дій, перебувають у полоні, примусово вивезені до Російської Федерації, проживають на тимчасово окупованих територіях, перебувають за кордоном).

За даними Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб, станом на 1 січня 2022 р. на обліку перебували 1477114 переселенців з тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях, Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. Частка жінок серед внутрішньо переміщених осіб становить 59 відсотків, серед безробітних внутрішньо переміщених осіб - 63 відсотки.

Після 24 лютого 2022 р. кількість внутрішньо переміщених осіб суттєво зросла. Так, за даними Міжнародної організації з міграції, станом на 15 травня 2022 р. понад 8 млн. громадян України можуть вважатися внутрішньо переміщеними особами.

Згідно з гендерним аналізом результатів всеукраїнського опитування “Внутрішнє переміщення в Україні: урахування гендерного компонента в локальних політиках” жінки з числа внутрішньо переміщених осіб є економічно більш вразливі, ніж чоловіки (27,5 відсотка опитаних жінок порівняно з 20,7 відсотка опитаних чоловіків змушені економити на їжі). Жінки часто фінансово залежать від чоловіків чи інших членів родини, а також частіше, ніж чоловіки, виховують дітей без іншого з подружжя.

Близько 55,6 відсотка представників ромської національної меншини, переміщених із тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганських областях, Автономної Республіки Крим і м. Севастополя, опитаних міжнародною благодійною організацією “Ромський жіночий фонд “Чіріклі”, не зареєструвалися як внутрішньо переміщені особи, що позбавляє їх соціального захисту та допомоги.

Відповідно до результатів дослідження щодо статусу жінок з числа ветеранів війни та послуг, які їм надаються, проведеного у грудні 2019 р. - березні 2020 р. Фондом “Демократичні ініціативи” імені Ілька Кучеріва, досі існує упереджене ставлення до жінок.

Лише третина опитаних не зверталася за медичною допомогою після повернення із зони проведення антитерористичної операції/операції Об'єднаних сил. Понад 10 відсотків опитаних звертаються за такою допомогою регулярно.

Більше половини учасниць бойових дій, які повернулися з Донбасу, мали психологічні труднощі соціальної адаптації. При цьому допомога психолога повністю задовольнила третину тих, хто звертався за допомогою. На думку ветеранів війни, найбільш ефективними є індивідуальні, а не групові консультації та допомога військових психологів.

Основними потребами опитаних визначено забезпечення житлом, приватизацію земельних ділянок, санаторно-курортне лікування, надання матеріальної допомоги та медичне забезпечення.

Участь у подіях, пов'язаних із ризиком для життя, травмує психічне здоров'я чоловіків і жінок із числа учасників антитерористичної операції/операції Об'єднаних сил та внутрішньо переміщених осіб із зони військового конфлікту. Порушення, що розвиваються після пережитої психологічної травми, впливають на всі рівні людського функціонування (фізіологічний, психологічний, соціальний, особистісний, професійний тощо). У разі неотримання відповідної допомоги згодом психологічні проблеми загострюються, що може призвести до ситуацій, коли виникає загроза життю або здоров'ю учасників антитерористичної операції/операції Об'єднаних сил та внутрішньо переміщених осіб, а також негативно вплинути на стосунки з близькими людьми.

Основними проблемами осіб з інвалідністю є високий рівень зубожіння серед таких осіб та сімей, у складі яких є особи з інвалідністю, недоступність (архітектурна, інформаційна, фінансова тощо) об'єктів та послуг у всіх сферах життєдіяльності, а також відсутність у

надавачів усіх видів послуг та в їх отримувачів із числа чоловіків та жінок з інвалідністю необхідних знань щодо прав таких осіб.

Згідно з результатами всеукраїнського опитування “Думки і погляди населення України”, проведеного у вересні 2020 року Київським міжнародним інститутом соціології на замовлення громадської організації “Боротьба за права” в межах проекту “FIGHT FOR RIGHT”: зміцнення захисту прав людей з інвалідністю” за підтримки Фонду прав людини Посольства Королівства Нідерландів в Україні, у жінок з інвалідністю порівняно з чоловіками частіше виникають проблеми працевлаштування (37,6 відсотка), отримання медичних послуг (14,4 відсотка), а також у побуті (11,6 відсотка).

Результати дослідження “Гендерні аспекти, розвиток сільського господарства та сільських територій - Україна”, проведеного у 2021 році Продовольчою та сільськогосподарською організацією ООН, свідчать про обмежену доступність багатьох послуг, зайнятості та правосуддя для жінок, які проживають у сільській місцевості, високий рівень маргіналізації та обмежень доступу до базових послуг, отримання освіти та працевлаштування для ромських жінок, які проживають у сільській місцевості.

За даними Добровільного національного огляду щодо Цілей сталого розвитку в Україні 2020 року, спостерігається недостатня правова обізнаність громадян з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та дискримінації за ознакою статі, а також недостатня поінформованість щодо процедур, органів та установ, які протидіють дискримінації у різних сферах.

Жінки і чоловіки нерідко відмовляються від захисту своїх прав. Зокрема, згідно із загальнонаціональним опитуванням “Що українці знають і думають про права людини: оцінка змін”, проведеним у жовтні 2020 року Фондом “Демократичні ініціативи” імені Ілька Кучеріва разом з Центром прав людини ZMINA за підтримки проекту Програми розвитку ООН в Україні “Права людини для України”, що фінансується Міністерством закордонних справ Данії, 49,9 відсотка жінок і 37,7 відсотка чоловіків, які потрапляли в ситуації порушення власних прав, вважають захист своїх прав марною витратою часу і сил. 20,7 відсотка жінок та 19,6 відсотка чоловіків назвали причиною відмови від захисту своїх прав брак коштів.

Крім того, у засобах масової інформації, на правових порталах недостатньо висвітлюються позитивні приклади захисту порушених прав жінок і чоловіків в адміністративному та судовому порядку (рішення на користь жінок/чоловіків із числа заявників, що прийняті уповноваженими органами та/або рішень судів).

Важливими завданнями є забезпечення застосування гендерного підходу в гуманітарній діяльності, у процесах відновлення та розвитку України, зокрема у програмах та заходах, які здійснюють органи влади, міжнародні організації та громадські об'єднання.

Насильство за ознакою статі

За результатами дослідження “Благополуччя та безпека жінок”, проведеного ОБСЄ та Фондом народонаселення ООН у 2019 році, 67 відсотків українських жінок, які постраждали від домашнього насильства та насильства за ознакою статі, зазнавали фізичного, психологічного або сексуального насильства у віці від 15 років.

За даними Національної гарячої лінії з попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації, роботу якої з 1997 року забезпечує громадська організація “Ла Страда-Україна”, з майже 30 000 звернень, отриманих у 2020 році, понад 96 відсотків стосувалися питань запобігання та протидії домашньому насильству та гендерній дискримінації, 84 відсотки звернень надійшли від жінок.

Актуальною залишається проблема низького рівня доступності осіб, які постраждали від насильства за ознакою статі, зокрема домашнього насильства, особливо у сільській місцевості, до якісних комплексних послуг. Це пов'язано з недостатньою кількістю загальних та спеціалізованих служб підтримки осіб, які постраждали від домашнього насильства та насильства за ознакою статі, обмеженістю людських ресурсів, зокрема

недостатньою кількістю фахівців з соціальної роботи, психологів, а також із недостатнім рівнем спеціальних знань і навичок у фахівців (особливо новопризначених), психологічним “вигоранням” фахівців.

Для розбудови мережі спеціалізованих служб підтримки осіб, які постраждали від домашнього насильства та насильства за ознакою статі, у [Державному бюджеті України на 2021 рік](#) передбачено субвенцію з державного бюджету місцевим бюджетам у розмірі 274,2 млн. гривень.

Завдяки цій субвенції 124 громади отримали кошти для утворення 30 притулків, 38 денних центрів, 58 консультативних служб і придбання 41 автомобіля для мобільних бригад соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та насильства за ознакою статі, що діють при притулках. Також покращено рівень надання соціальних послуг у 16 діючих притулках.

В Україні станом на 6 травня 2022 р. створено (в тому числі у 2021 році за рахунок державної субвенції) 805 спеціалізованих служб підтримки осіб, які постраждали від домашнього насильства та насильства за ознакою статі, з яких виконують свої функції 649 (43 притулки, 36 денних центрів соціально-психологічної допомоги, 87 спеціалізованих служб первинного соціально-психологічного консультування, 483 мобільні бригади соціально-психологічної допомоги).

У зв'язку з війною не виконують свої функції 19 відсотків спеціалізованих служб підтримки осіб, які постраждали від домашнього насильства та насильства за ознакою статі. З числа таких служб 44 відсотки перебувають на окупованих територіях, 28 відсотків тимчасово призупинили свою діяльність, 21 відсоток не розпочали роботи до введення воєнного стану, 5 відсотків виконують інші функції, 2 відсотки приміщень таких спеціалізованих служб пошкоджені внаслідок обстрілів.

Наказом Мінсоцполітики від 30 листопада 2020 р. [№ 787](#) затверджено Методику визначення потреб територіальних громад у створенні спеціалізованих служб підтримки постраждалих від домашнього насильства та насильства за ознакою статі.

За даними Добровільного національного огляду щодо Цілей сталого розвитку в Україні 2020 року, зросла кількість осіб, які були охоплені інформаційними кампаніями щодо запобігання та протидії домашньому насильству. Разом з тим все ще спостерігається високий рівень терпимості до проявів насильства, зокрема психологічного і економічного, поширення проявів стигматизації та байдужого ставлення до постраждалих від насильства дітей, жінок і чоловіків, відсутність у переважної більшості населення усвідомлення насильства за ознакою статі, домашнього насильства як порушення прав людини.

Розширення доступу до інтернет-ресурсів, широке використання соціальних медіа призвели до появи кібернасильства. До нього особливо чутливими є дівчата та жінки. Кібернасильство може виражатися у різних формах: у порушенні із застосуванням цифрових технологій приватного життя, заволодінні інформацією на комп'ютері жертви, поширенні такої інформації та маніпуляціями з нею чи зображеннями, зокрема приватного характеру. Існує потреба у забезпеченні безпечного цифрового простору, що розширює можливості жінок і чоловіків, зокрема похилого віку, та впровадженні дієвого алгоритму спільних дій центральних та місцевих органів виконавчої влади, громадських об'єднань, благодійних організацій, представників спільнот та потерпілих від кібернасильства, а також інформуванні.

Однак відсутність збору даних щодо випадків кібернасильства не дає змогу оцінити реальний рівень онлайн-загроз.

Розпочавши 24 лютого 2022 р. широкомасштабне вторгнення в Україну, Російська Федерація з перших днів вторгнення застосовує заборонені міжнародним гуманітарним правом засоби та методи ведення війни, зокрема такі, як згвалтування та інші форми сексуального насильства.

На всіх територіях України, які були звільнені від російських окупантів, зокрема у Херсонській, Харківській, Чернігівській, Київській, Донецькій, Луганській областях, фіксуються численні випадки вчинення сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом, військовими Російської Федерації.

На спеціальну телефонну лінію Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, яка почала діяти з 1 квітня 2022 р. за підтримки Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ), станом на 1 травня 2022 р. за психологічною допомогою звернулося близько 700 осіб.

Потребують удосконалення система документування та розслідування заяв про сексуальне насильство, пов'язане з конфліктом, збору даних з розподілом за статтю, віком, ознакою інвалідності, характером стосунків між постраждалими від домашнього насильства/насильства за ознакою статі та кривдниками.

Потребує подальшого розвитку механізм взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному з конфліктом.

Для удосконалення механізму запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі, зокрема в умовах децентралізації, з урахуванням міжнародних стандартів, [Закону України](#) “Про запобігання та протидію домашньому насильству”, Указу Президента України від 21 вересня 2020 р. [№ 398](#) “Про невідкладні заходи із запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, захисту прав осіб, які постраждали від такого насильства”, а також з метою підвищення ефективної взаємодії центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадськості постановою Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2021 р. [№ 145](#) (Офіційний вісник України, 2021 р., № 19, ст. 804) затверджено [Державну соціальну програму запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року](#).

У межах міжнародних ініціатив “Партнерство Біарріц” та “Коаліції дій для сприяння досягненню гендерної рівності”, яка включає коаліцію “Гендерно-зумовлене насильство”, Україна взяла на себе зобов'язання щодо розвитку мережі спеціалізованих служб підтримки осіб, які постраждали від домашнього насильства та насильства за ознакою статі, удосконалення роботи “гарячої лінії” за номером 1547 з питань протидії торгівлі людьми, домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей, а також підтримки громадських об'єднань, які надають послуги постраждалим від домашнього насильства та насильства за ознакою статі.

20 червня 2022 р. Верховною Радою України ратифіковано [Конвенцію Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами](#), вчинену 11 травня 2011 р. в м. Стамбулі.

У зв'язку із широкомасштабною агресією Російської Федерації проти України потребує оновлення [Національний план дій з виконання Резолюції Ради Безпеки ООН 1325 “Жінки, мир, безпека” на період до 2025 року](#), затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2020 р. [№ 1544](#).

Забезпечення гендерної рівності з метою запобігання збройному конфлікту та постконфліктного відновлення

Збройна агресія Російської Федерації проти України та тимчасова окупація Російською Федерацією Автономної Республіки Крим, а також повномасштабне вторгнення військ Російської Федерації у 2022 році на територію України, зокрема з території Республіки Білорусь, призводить до загибелі та створює різні ризики для безпеки жінок і чоловіків. Водночас статистичні дані про кількість загиблих військовослужбовців та цивільного населення, полонених, заручників, зниклих без вісти, примусово вивезених на тимчасово окуповані території та території під юрисдикцією держави-агресора, з розподілом за статтю недоступні.

Серед існуючих проблем також є нерівність у доступі жінок і чоловіків до прийняття рішень, ресурсів, а також стереотипи щодо соціальних ролей жінок і чоловіків у суспільному та політичному житті, що негативно впливає на представництво та участь жінок у таких процесах.

Жінки значно менше, ніж чоловіки, залучаються до врегулювання та розв'язання міжнародного збройного конфлікту в Україні у складі структур безпеки і оборони, офіційних переговорних місій. Так, у 2020 році до складу тристоронньої контактної групи з мирного врегулювання ситуації на окремих територіях сходу України включено лише дві жінки від України, до посадових обов'язків яких належать гуманітарні та соціально-економічні питання.

У контексті повномасштабної війни та процесів деокупації, післявоєнного відновлення та перехідного (відновного) правосуддя дуже важливо врахувати потреби, потенціал різних груп жінок і чоловіків, які постраждали внаслідок війни, та забезпечити збалансовану участь жінок і чоловіків у прийнятті відповідних рішень.

За даними Збройних Сил, загальна кількість жінок у Збройних Силах зростає. У березні 2021 року жінки становили 15,6 відсотка загальної кількості військовослужбовців. Крім того, у 2021 році вперше в історії Збройних Сил було присвоєно військове звання бригадного генерала медичної служби жінці-військовослужбовцю - командувачу Медичних сил Збройних Сил.

З прийняттям у 2018 році [Закону України](#) “Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків під час проходження військової служби у Збройних Силах України та інших військових формуваннях” жінки проходять військову службу на рівних засадах з чоловіками (доступ до посад і військових звань, обсяг відповідальності під час виконання обов'язків військової служби, призначення військовослужбовців у добовий наряд, відправлення у відрядження і звільнення від проходження зборів).

Однак деякі посади залишаються недоступними для жінок, зокрема посади офіцерського складу, пов'язані з використанням отруйних речовин, а також на підводних човнах і надводних кораблях, в управліннях бригад підводних кораблів, крім спеціальностей морально-психологічного та медичного забезпечення.

Існують окремі випадки насильства і сексуальних домагань щодо жінок у силових відомствах та жінок-військовослужбовців.

У 20-ту річницю Резолюції Ради Безпеки ООН 1325 “Жінки, мир, безпека” розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2020 р. № 1544 затверджено [Національний план дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 “Жінки, мир, безпека” на період до 2025 року](#), який став другим національним планом впровадження цієї Резолюції.

Бідність населення

Жінки, маючи в середньому нижчий, ніж чоловіки, рівень доходів, частіше потрапляють у ситуації багатовимірної бідності. Жінки більше потребують забезпечення соціальними гарантіями та послугами, оскільки саме вони через існуючі стереотипи є відповідальними за організацію побуту домогосподарства, піклування про дітей та непрацездатних членів родини.

Серед бідного населення переважають жінки передусім похилого віку та жінки, які самостійно виховують дітей.

Соціальні показники свідчать, що жінки більше, ніж чоловіки, залежать від забезпечення соціальною допомогою та соціальними послугами, адже рівень їх доходів значно менший. Згідно з оперативною гендерною оцінкою становища та потреб жінок у зв'язку із ситуацією з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2 в Україні, проведеною у 2020 році ООН Жінки, дві третини осіб, які опинилися в складних

життєвих обставинах, потребують забезпечення соціальними послугами і є отримувачами адресної та грошової допомоги, - це жінки.

Зниження рівня бідності серед усіх соціальних і демографічних груп населення, а також зменшення розриву доходів між найбагатшими та найбіднішими верствами населення є індикаторами досягнення Стратегічної цілі 4 “Підвищення рівня життя, активізація зайнятості та забезпечення соціальної підтримки населення” [Стратегії людського розвитку](#), затвердженої Указом Президента України від 2 червня 2021 р. № 225 “Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 травня 2021 р. “Про Стратегію людського розвитку”.

Повномасштабне вторгнення Російської Федерації в Україну погіршило становище різних верств населення, здебільшого жінок. Нині проводяться дослідження щодо впливу війни як на економіку загалом, так і на становище різних груп населення, зокрема щодо кількості населення, яке опинилося або може опинитися за межею бідності (з розподілом за статтю). Результати цих досліджень мають бути враховані в стратегіях відновлення та розвитку України після війни.

Освіта та навчання

Економічна незалежність особи тісно пов’язана з рівнем її освіти. У [Законі України](#) “Про освіту” є норма щодо сприяння навчанню протягом життя шляхом формальної, неформальної та інформальної освіти.

За Індексом гендерної нерівності Україна щодо освіти займає у рейтингу одну з найвищих позицій (27 місце). Майже 100 відсотків становить рівень грамотності, високий і збалансований рівень залученості дівчат та хлопців до освіти (базовою середньою освітою охоплено 92,7 відсотка дівчат та 90,7 відсотка хлопців, середньою - відповідно 86,1 відсотка та 85,3 відсотка, вищою відповідно - 88,8 відсотка та 76,8 відсотка).

Водночас проблемою залишається доступ до такої освіти різних груп жінок і чоловіків, передусім з числа тих, які проживають у сільській місцевості, осіб з інвалідністю, передпенсійного віку, які потребують перекваліфікації.

Найгострішою є проблема освіти ромських дітей, які часто не відвідують школу, рано припиняють навчання.

Поширення ранніх шлюбів серед ромського населення перешкоджає дівчатам здобувати освіту і відповідно отримувати гідну професійну реалізацію в майбутньому. Дослідження доводять, що раннє материнство обмежує можливості здобуття якісної освіти, професійної реалізації та особистого розвитку дівчат.

Представники вразливих груп жінок і чоловіків, зокрема осіб похилого віку, осіб, які проживають у сільській місцевості, віддалених гірських районах, ромської національної меншини, мають обмежений доступ до новітніх цифрових технологій та користування Інтернетом. За даними Держстату, за 2020 рік 35,7 відсотка сільського населення протягом року не користувалося послугами Інтернету, зокрема 72,7 відсотка жінок віком від 60 до 74 років, 96,1 відсотка жінок, яким виповнилося 75 років і більше.

Гендерні аспекти все ще недостатньо враховуються під час формування та реалізації освітньої політики, що призводить до фемінізації зайнятості у сфері освіти, збереження гендерних стереотипів та наявності дискримінаційного змісту навчального контенту на всіх освітніх рівнях.

Згідно із звітом “Вибір вищої освіти: гендерний аналіз” незалежного аналітичного центру Cedos за 2019 рік до закладів вищої освіти зараховується майже однакова кількість випускниць та випускників закладів загальної освіти. Однак спостерігаються диспропорції часток дівчат та хлопців за спеціальностями. Так, за STEM-спеціальностями (наука, технології, інженерія, математика) навчається 23 відсотки дівчат, при цьому майже 13 відсотків з них навчаються за медичними спеціальностями; серед тих, хто навчається на

математичних спеціальностях, - 25 відсотків дівчат. Такий вибір впливає на професійну сегрегацію та нерівність в оплаті праці серед жінок та чоловіків у майбутньому.

За результатами національного дослідження Фонду народонаселення ООН “Чим керуються українці та українки при виборі професії: ключові чинники та стереотипи”, проведеного у 2021 році, 56 відсотків опитаних вважають, що є професії, які підходять виключно для чоловіків і виключно для жінок. Чоловіки з цим погоджуються частіше (59 відсотків), ніж жінки (53 відсотки). При цьому таку думку має половина опитаної молоді віком від 14 до 24 років.

Хоча частка підручників, що враховують антидискримінаційний підхід, зросла на 42 відсотки у 2019 році якість проведення антидискримінаційної експертизи підручників не завжди висока, досі зберігається дискримінація за ознакою статі під час вивчення предметів “Трудове навчання”, “Захист України”. Спостерігається низький рівень гендерної чутливості освітян, відсутність комплексної системи гендерної освіти та спеціальних програм для підготовки фахівців з гендерних питань.

В Україні діє мережа осередків гендерної освіти, створених у 40 закладах вищої освіти м.м. Дніпра, Донецька, Житомира, Запоріжжя, Києва, Кривого Рогу, Луцька, Маріуполя, Ніжина, Сум, Тернополя, Харкова, Черкас та Ужгорода. Мета цієї мережі полягає в об'єднанні зусиль науковців і практиків для забезпечення сталого впровадження принципів гендерної рівності в освіту. Водночас існуючої мережі таких закладів недостатньо.

У межах міжнародної ініціативи “Партнерство Біарріц” Кабінет Міністрів України визначив зобов'язання щодо інтеграції гендерного компонента в освітній процес (запровадження антидискримінаційної експертизи освітнього контенту та проведення гендерного аудиту закладів освіти).

Охорона здоров'я

Середня очікувана тривалість життя жінок у 2020 році становила 76 років, чоловіків - 66 років (за Індексом гендерної нерівності - 127 місце серед 156 держав).

Відмінність у тривалості життя жінок і чоловіків значною мірою зумовлена вищим рівнем смертності від зовнішніх причин, зокрема нещасних випадків, що пов'язані з ризикованими формами поведінки чоловіків, вищим рівнем професійного впливу на чоловіків фізичних та хімічних небезпек. Чоловіки рідше звертаються за медичною допомогою на ранніх стадіях захворювання, а ускладнення форм захворювання призводить до збільшення тривалості та вартості лікування.

Серед осіб із суїцидальною поведінкою, осіб без постійного місця проживання переважають чоловіки.

Захворюваність на туберкульоз більш поширена серед чоловіків. За даними МОЗ, у 2020 році кількість чоловіків з уперше в житті встановленим діагнозом туберкульозу в 2,5 раза більша ніж кількість жінок, яким встановлено такий діагноз (відповідно 50 та 20 осіб у розрахунку на 100000 населення відповідної статі).

Жінки в 1,4 раза частіше порівняно з чоловіками хворіють на хронічні захворювання, особливо жінки похилого віку.

Вартість лікування часто є перешкодою для жінок і чоловіків, особливо тих, які належать до вразливих груп, для звернення до лікаря. Відповідно до результатів дослідження “Індекс здоров'я. Україна”, проведеного у 2018 році міжнародним фондом “Відродження”, фінансові бар'єри до лікування більше відчують жінки, ніж чоловіки. Так, 18 відсотків жінок порівняно з 9 відсотків чоловіків зменшують кількість препаратів через брак коштів. Відмовляються або відкладають лікування з огляду на фінансові чинники жінки і чоловіки після 45 років, особливо ті, кому виповнилося 60 років і більше.

Недостатнє фінансування системи охорони здоров'я призводить до недостатнього надання високоякісних медичних послуг, зокрема послуг з охорони репродуктивного

здоров'я, особливо жінкам, які перебувають у тяжкому матеріальному становищі, проживають у сільській місцевості.

Погіршується репродуктивне здоров'я чоловіків, поширена жіноча та чоловіча безплідність.

За даними Добровільного національного огляду щодо Цілей сталого розвитку в Україні 2020 року, незадоволені потреби осіб похилого віку, які проживають у сільській місцевості, в амбулаторному лікуванні становлять в середньому 47 відсотків, у реабілітаційному поліклінічному лікуванні - 81 відсоток, у стаціонарному лікуванні - 71 відсоток, в екстреній медичній допомозі - 32 відсотки.

Спостерігається зростання рівня материнської смертності. За даними Держстату, коефіцієнт материнської смертності у 2020 році становив 18,7 випадка материнської смерті на 100000 живонароджених (у 2018 році - 12,5). У сільській місцевості цей показник становив 23 випадки на 100000 живонароджених.

Існує потреба у забезпеченні збереження репродуктивного здоров'я, зокрема у придбанні обладнання для медичного обстеження жінок з інвалідністю, наданні послуг, які забезпечують безпечну вагітність та пологи у сільських місцевостях та віддалених гірських районах, для ромських громад тощо.

Хоча рівень підліткової народжуваності в Україні скорочується, за цим показником наша держава значно випереджає європейські держави. Серед загальної кількості дівчат, які народили у підлітковому віці, переважають дівчата із сільської місцевості.

Для жінок і чоловіків важливі інформація та доступ до безпечних, ефективних та прийнятних програм планування сім'ї, а також можливість їх вибору.

Усі жінки мають бути забезпечені необхідними медичними послугами для безпечної вагітності та пологів.

На сьогодні існує потреба в забезпеченні рівного доступу ВІЛ-інфікованих жінок до медико-соціальних послуг, зокрема у сфері охорони сексуального та репродуктивного здоров'я, протидії стигматизуючому ставленню до ВІЛ-інфікованих людей у суспільстві.

Відповідно до результатів дослідження становища ромських жінок в Україні, проведеного ООН Жінки разом із міжнародною благодійною організацією "Ромський жіночий фонд "Чіріклі", існує стигма та дискримінація щодо ромів з боку медичних працівників, що впливає на доступ ромських жінок до медичного обслуговування (40 із 60 опитаних ромських жінок на Закарпатті сказали, що вони потерпають від дискримінації, нелюдського або принизливого ставлення з боку лікарів та інших співробітників лікарні).

Проблеми охорони здоров'я зросли через пандемію, пов'язану із поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2.

Серед загальної кількості осіб, у яких було підтверджено гостру респіраторну хворобу COVID-19, спричинену коронавірусом SARS-CoV-2, - 60 відсотків жінок. Водночас смертність чоловіків від цієї хвороби вища за смертність жінок (серед померлих - 53 відсотки чоловіків та 47 відсотків жінок).

Серед медичних працівників більше жінок, і ризик зараження вірусом у них значно більший. Потребує зміцнення психічне здоров'я медичних працівників, які під час пандемії стають свідками страждань та смертей пацієнтів і перевтомлюються.

Забезпечення гендерної рівності у медичній сфері

Серйозною перешкодою у подоланні гендерної нерівності в усіх сферах життєдіяльності суспільства є усталені гендерні стереотипи як у населення, так і у державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування. Засоби масової інформації часто стають джерелом поширення стереотипів.

Так, експерти громадської організації “Інститут масової інформації” та спільноти “Детектор медіа” зафіксували, що у лютому 2021 року 5 із 20 досліджуваних онлайн-медіа опублікували сексистські та дискримінаційні матеріали щодо жінок. У цей же моніторинговий період українські онлайн- видання та телеканали цитували жінок як експертів у середньому у 28,2 відсотка матеріалів. Про чоловіків як експертів йдеться майже втричі частіше - у 71,8 відсотка матеріалів. Жінки-героїні є в 34 відсотків, чоловіки - у 66 відсотків матеріалів.

Під час анонімного адресного опитування працівників медіа, яке було проведено у лютому 2021 року громадською організацією “Інститут масової інформації”, 37 відсотків працівників медіа зазначили, що вони б відслідковували гендерний баланс серед експертів та героїв у їх матеріалах за умови публічної підтримки гендерної політики на державному рівні та прикладів високопосадовців, 23 відсотки - за вимогою або за підтримки керівництва, 22 відсотки - у разі визнання медіаспільнотою трендовим дотримання гендерного балансу. Разом з тим 21 відсоток медійників зазначили, що їх ніщо не спонукає дотримуватися гендерного балансу в їхніх матеріалах, а 15 відсотків - що їм бракує інформації на тему гендерного балансу, щоб зрозуміти, для чого це потрібно.

Спостерігається також недостатній рівень обізнаності працівників засобів масової інформації з питань недискримінації та забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та відсутність нульової толерантності до дискримінації та насильства за ознакою статі, зокрема до сексизму. Існує потреба у створенні гендерно чутливих стандартів та путівників для медіа.

В Україні зростає кількість інформаційно-комунікаційних та просвітницьких кампаній про роль жінок у науці, культурі та економічному розвитку держави, а також щодо протидії домашньому насильству, популяризації відповідального батьківства та збалансованому розподілу сімейних обов’язків тощо.

У 2021 році розпочато проведення гендерного моніторингу каналів телебачення України за методологією, розробленою на запит та за участю Національної ради з питань телебачення та радіомовлення за підтримки Уряду Швеції та Національного демократичного інституту міжнародних відносин.

Концепція комунікації у сфері гендерної рівності сприятиме підвищенню рівня обізнаності та розуміння органами державної влади та громадськістю поняття гендерної рівності, основних напрямів державної політики, переваг для українського суспільства, а також їх першочергового значення для розвитку та миру в Україні.

Економічні можливості

Про нерівні економічні можливості жінок і чоловіків свідчать низька економічна активність жінок, розрив в оплаті праці жінок і чоловіків (середня оплата праці чоловіків на 20,4 відсотка перевищує оплату праці жінок). У 2020 році гендерний розрив в оплаті праці у таких видах економічної діяльності, як мистецтво, спорт, розваги та відпочинок, становив 36,5 відсотка, поштова та кур’єрська діяльність - 36 відсотків, фінансова та страхова діяльність - 32 відсотки.

Це спричинено вертикальною та горизонтальною сегрегацією на ринку праці: жінки часто працюють у низькооплачуваних сферах, наприклад, у бюджетній, та на посадах нижчого рівня (в освіті у 2020 році працювало 78,3 відсотка жінок, середня заробітна плата яких становила 79,4 відсотка середньої в Україні; 81,5 відсотка жінок - у сферах охорони здоров’я та надання соціальної допомоги, середня заробітна плата яких - 74,3 відсотка середньої в Україні). На початок 2021 року частка жінок серед керівників юридичних осіб становила 29,2 відсотка, серед керівників концернів - лише 7,5 відсотка та серед керівників корпорацій - 12,4 відсотка.

За результатами обстеження робочої сили у 2020 році серед осіб працездатного віку відповідної статі зайнятими були 61,5 відсотка жінок та 69,9 відсотка чоловіків. Найбільша відмінність у рівнях зайнятості жінок і чоловіків спостерігалася серед населення у віці 25-29 років (61,7 відсотка серед жінок та 82,1 відсотка серед чоловіків).

Серед жінок більше поширена неповна та часткова зайнятість - зокрема, у структурі зайнятого населення частково зайняті жінки становлять 19,6 відсотка, чоловіки - 11,3 відсотка. Серед неформально зайнятого населення віком 15-70 років чоловіки становлять 60,4 відсотка. Неформальна зайнятість найбільш була поширена серед осіб віком 40-49 років (24,3 відсотка) та мешканців сільської місцевості (55,1 відсотка).

Внаслідок поширення гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, ситуація на ринку праці ускладнилася: рівень зайнятості населення віком 15-70 років скоротився з 58,2 відсотка у 2019 році до 56,2 відсотка у 2020 році, зокрема серед жінок відповідно з 52,9 відсотка до 51,2 відсотка. Рівень безробіття населення віком 15-70 років (за методологією Міжнародної організації праці) зріс з 8,2 відсотка до 9,5 відсотка робочої сили відповідного віку, а серед жінок - з 7,9 відсотка до 9,1 відсотка. Скоротилася зайнятість жінок, які були зайняті у роздрібній торгівлі, готельному та туристичному бізнесі - секторах, в яких жінки становлять основну частину робочої сили.

За розрахунками Мінекономіки, основаними на статистичних даних ДПС, частка жінок серед фізичних осіб - підприємців у 2020 році становила 48,7 відсотка. У 2020 році частка жінок серед фізичних осіб - підприємців порівняно з 2019 роком збільшилася на 2,9 відсотка, чоловіків - на 2,1 відсотка. Натомість жінки все ще зіштовхуються з перешкодами у створенні та веденні бізнесу. До них належать: доступ до фінансів, несприятливі правила ведення бізнесу, стереотипи, вибір видів бізнесу та галузей, прогалини в інформуванні та навчанні, відсутність достатньої соціальної підтримки та мереж спеціалізованої освіти, професійна сегрегація, подвійне навантаження у зв'язку із виконанням професійних та домашніх обов'язків.

Залишається на низькому рівні практика застосування позитивних дій для забезпечення представництва жінок у складі рад директорів та наглядових рад державних та приватних компаній.

У сільському господарстві існують значні гендерні розриви між жінками і чоловіками. За даними Держстату, на початок 2021 року у загальній кількості фермерських господарств лише 20,8 відсотка очолюють жінки. Жінки переважно володіють фермерськими господарствами без чіткої спеціалізації та меншими за розміром. Середня оплата праці чоловіків у сільському господарстві у 2020 році на 20,3 відсотка перевищувала оплату праці жінок.

Сільські жінки відіграють ключову роль у неформальній сільськогосподарській діяльності, веденні домашнього господарства, при цьому вони характеризують себе як незайняті. Вони часто зайняті сезонно або неповний робочий день. Розв'язання проблеми зайнятості у сільській місцевості матиме вирішальне значення для досягнення цілі 8 сталого розвитку України - до 2030 року забезпечити рівень зайнятості 70 відсотків населення у віці 20-64 роки.

Економічні можливості жінок обмежують: нерівний розподіл сімейних обов'язків (жінки витрачають на неоплачувану хатню роботу майже у два рази більше часу, ніж чоловіки); обмежені можливості поєднання професійних та сімейних обов'язків; дискримінація та насильство за ознакою статі, зокрема сексизм та сексуальні домагання на робочому місці.

Брак доступних та якісних послуг публічної інфраструктури з догляду за дітьми, особливо в сільській місцевості, обмежує можливості суспільної реалізації жінок, які мають дітей дошкільного віку. Так, за даними Держстату, охоплення дітей віком до п'яти років закладами дошкільної освіти в сільській місцевості у 2020 році становило 48,7 відсотка, у міській - 75,2 відсотка.

Постановою Кабінету Міністрів України від 30 січня 2019 р. № 68 (Офіційний вісник України, 2019 р., № 16, ст. 543) затверджено [Порядок відшкодування вартості послуги з догляду за дитиною до трьох років "муніципальна няня"](#). У межах цієї послуги для одного з батьків, опікунів дитини оформляються щомісячні адресні компенсаційні виплати за надані послуги по догляду за дитиною до трьох років з боку юридичних осіб або підприємців, яким законодавчо дозволено провадити таку діяльність. Такі компенсаційні виплати

прирівнюються до розміру прожиткового мінімуму для дітей віком до шести років і надаються за кожную дитину, щодо якої на основі оформленого відповідним чином договору здійснюється догляд. Протягом 2019-2020 років послугою “муніципальна няня” скористалися 71246 сімей.

Під час пілотного обстеження використання часу, включаючи неоплачувану хатню та доглядову працю в домашньому господарстві, проведеного у 2020 році дослідницькою агенцією “Інфо Сапієнс” на замовлення Мінсоцполітики, виявлено, що жінки витрачають на неоплачувану хатню роботу у два рази більше часу, ніж чоловіки.

У світовій практиці для збору даних щодо витрат часу населення, зокрема на неоплачувану роботу в домашньому господарстві, використовується обстеження використання часу (time-use survey), яке надалі необхідно впровадити і в Україні.

Законом України від 15 квітня 2021 р. [№ 1401-IX](#) “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення рівних можливостей матері та батька у догляді за дитиною” передбачено одноразову оплачувану відпустку при народженні дитини, що надається не пізніше ніж протягом трьох місяців з дня народження дитини чоловіку, дружина якого народила дитину; батьку дитини, який не перебуває у зареєстрованому шлюбі з матір’ю дитини, за умови, що вони спільно проживають, пов’язані спільним побутом, мають взаємні права та обов’язки; бабі або діду, або іншому повнолітньому родичу дитини, які фактично здійснюють догляд за дитиною, мати чи батько якої є одинокою матір’ю (одиноким батьком). Даний Закон створює умови для забезпечення рівних можливостей матері та батька на догляд за дитиною та поєднання трудової діяльності із сімейними обов’язками.

Постановою Кабінету Міністрів України від 7 липня 2021 р. № 693 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 56, ст. 3459) затверджено [Порядок надання відпустки при народженні дитини](#).

Залишається низькою обізнаність населення щодо дискримінації та насильства за ознакою статі, зокрема сексизму та сексуальних домагань на робочому місці, а також відсутні механізми попередження та реагування на такі прояви на підприємствах, в установах, організаціях.

На сьогодні актуальним питанням є розроблення інструментарію, який дасть змогу виявляти потреби та бар’єри для різних груп жінок і чоловіків під час користування інфраструктурою. Врахування виявлених проблем попередить соціальне вилучення окремих груп жінок і чоловіків та розширить можливості їх зайнятості та участі у суспільному житті.

Розвиток інфраструктури може позитивно вплинути на розв’язання таких проблем, які переважно виникають у жінок, як брак вільного часу через нерівномірний розподіл сімейних обов’язків з догляду за дітьми та іншими родичами, які потребують допомоги, обмежені економічні можливості та їх менша участь у прийнятті рішень.

Забезпечення гендерної рівності має важливе значення для зменшення регіональних економічних і соціальних диспропорцій, забезпечення довгострокового розвитку регіонів, передусім завдяки можливості повною мірою використовувати людські ресурси для розвитку економіки.

Громадська організація “Український жіночий конгрес” за підтримки Національного демократичного інституту міжнародних відносин у липні 2021 року розпочала серію зустрічей у регіонах, присвячених найбільш актуальним питанням участі жінок в економічному відновленні регіонів та подоланні наслідків глобальної пандемії гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2. За результатами підготовлено практичні рекомендації для центральних та місцевих органів виконавчої влади щодо практичних заходів для ефективного економічного відновлення.

У межах міжнародної ініціативи “Партнерство Біарріц” Уряд визначив зобов’язання щодо зменшення розриву в оплаті праці жінок і чоловіків, розвитку інклюзивного та

гендерно чутливого публічного простору (дружнього до сімей з дітьми та маломобільних груп населення).

План заходів з реалізації зобов'язань Уряду України, взятих в рамках міжнародної ініціативи “Партнерства Біарріц” з утвердження гендерної рівності, передбачає проведення моніторингу та оцінки інклюзивності об'єктів житлового та громадського призначення з урахуванням гендерного аспекту, прийняття та реалізацію Національної стратегії щодо зменшення гендерного розриву в оплаті праці на період до 2023 року, а також забезпечення досягнення Україною відповідності критеріям членства Міжнародної коаліції за рівну оплату праці (EPIC).

Кабінет Міністрів України як член коаліції “Економічна справедливість та права” міжнародної ініціативи “Коаліція дій для сприяння досягненню гендерної рівності” взяв на себе зобов'язання підготувати пропозиції щодо ратифікації Конвенції Міжнародної організації праці № 190 “Про викорінення насильства та домагань у сфері праці” від 2019 року, розробити та прийняти Закон України “Про рівне винагородження за працю рівної цінності”, до 2026 року скоротити гендерний розрив в оплаті праці жінок і чоловіків до 16 відсотків.

З метою підвищення обізнаності роботодавців щодо шляхів забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у трудових відносинах (зменшення розриву в оплаті праці жінок і чоловіків, протидії дискримінації за ознакою статі, поєднання сімейних та професійних обов'язків) видано наказ Мінсоцполітики від 29 січня 2020 р. № 56, яким затверджено [Методичні рекомендації щодо внесення до колективних договорів та угод положень, спрямованих на забезпечення рівних прав і можливостей жінок та чоловіків у трудових відносинах.](#)

У зв'язку із широкомасштабним вторгненням Російської Федерації в Україну гострої актуальності набуває проблема працевлаштування внутрішньо переміщених осіб, серед яких переважають жінки з дітьми. В умовах воєнного стану спрощено порядок отримання статусу безробітного та виплати допомоги по безробіттю. Для заохочення роботодавців до працевлаштування внутрішньо переміщених осіб держава запровадила компенсацію витрат на оплату праці працевлаштованих жінок і чоловіків цієї категорії у розмірі мінімальної заробітної плати протягом двох місяців.

Окремою проблемою є працевлаштування громадян України (переважно жінок), які були переміщені за кордон.

Зруйнована внаслідок повномасштабної війни інфраструктура, зупинені або скорочені бізнес-процеси актуалізують проблему відновлення та повноцінної участі жінок в економічній діяльності.

Навколишнє природне середовище

Соціальні відносини між жінками та чоловіками відіграють ключову роль у користуванні природними ресурсами та контролі над ними.

Згідно з [Пекінською декларацією](#) жінки сприяють сталому розвитку через їх турботу про якість життя для теперішніх та майбутніх поколінь своїх держав, громад та сімей. Жінки часто виконують провідні ролі у просуванні екологічного та повторного використання і переробки ресурсів, а також мінімізації відходів та надмірного споживання. Жінки приділяють більше уваги охороні навколишнього природного середовища та екологічно чистим продуктам, а також відіграють важливу роль у розробленні стійких та екологічно обґрунтованих моделей споживання і виробництва, підходів до управління природними ресурсами.

Водночас жінки меншою мірою, ніж чоловіки, залучені до формування політики і прийняття рішень на всіх рівнях щодо використання, збереження та охорони природних ресурсів і навколишнього природного середовища та менше беруть участь у публічних громадських заходах, що може суттєво вплинути на концепцію формування політики у цій

сфері. Разом з тим жінки дуже часто залучені до діяльності саме в тих галузях, які найвразливіші до глобальних кліматичних змін, наприклад, у сільському господарстві.

Жінки вразливіші до наслідків зміни клімату, ніж чоловіки: серед постраждалих під час стихійного лиха переважають жінки передусім похилого віку, з дітьми, сільські мешканці; збільшується навантаження на жінок у зв'язку із збільшенням роботи з догляду.

Збройна агресія Російської Федерації проти України несе серйозні екологічні загрози: забруднення атмосферного повітря та ґрунтів хімічними продуктами внаслідок вибухів боєприпасів; забруднення території відходами та металобрухтом; припинення роботи очисних споруд; знищення ландшафтів та рослинності у зв'язку з використанням військової техніки та будівництвом оборонних споруд; знищення значних площ лісів унаслідок викликаних воєнними діями пожеж та неконтрольованих рубок. Підвищуються ризики, пов'язані із забезпеченням продовольством і питною водою, стабільним існуванням екосистем, впливом на здоров'я і життя різних груп жінок і чоловіків. Причому ці загрози мають сильніший вплив на ті верстви населення, які найбільше залежать від природних ресурсів, мають менше засобів для реагування на стихійні лиха і адаптації, зокрема бідне населення, сільських мешканців.

Згідно з дослідженням “Гендерна рівність на робочих місцях в енергетиці України”, проведеним у межах проекту “Енергетична безпека” у 2019 році, що впроваджується Агентством США з міжнародного розвитку, людські ресурси в енергетиці диференційовані за ознакою статі. Серед жінок значно більша частка тих, хто має непрофільну щодо своєї поточної роботи освіту, ніж серед чоловіків. Жінки часто виконують низькокваліфіковані та нетехнічні роботи в енергетичному секторі. Жінки недостатньо представлені на керівних посадах у сфері енергетики.

Жінки більше часу, ніж чоловіки, приділяють неоплачуваній домашній роботі, тому більше залежать від джерел енергії для використання побутових приладів. Забруднюючі електронні пристрої та паливо можуть мати негативний вплив на репродуктивне здоров'я жінок. Вразливими є такі споживачі енергетичних ресурсів, як жінки похилого віку, жінки, які самостійно виховують дітей.

Інновації у виробництві відновлюваної енергії сприятимуть зростанню кількості робочих місць та потребуватимуть фахівців у цій галузі. З огляду на це необхідне збільшення участі жінок в енергетичній галузі, а також у наукових дослідженнях у цій сфері.

Принципи Стратегії

Стратегія базується на таких принципах:

верховенство права, законність і справедливість;

рівність та недискримінація у забезпеченні прав людини;

інтерсекційність та врахування потреб різних груп жінок і чоловіків залежно від можливості дискримінації за віком, статтю, місцем проживання, сімейним станом, наявністю інвалідності, ВІЛ-позитивним статусом, етнічною та/або національною приналежністю та іншими ознаками;

об'єктивність та обґрунтованість визначення проблем у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, пошук оптимальних варіантів їх розв'язання;

інклюзивність та широке, активне і значуще залучення жінок і чоловіків та усіх заінтересованих сторін до реалізації, моніторингу та оцінки прогресу реалізації Стратегії;

відповідність міжнародним нормам та зобов'язанням;

відкритість процесу реалізації положень Стратегії та надійний механізм підзвітності, включаючи конкретність, досяжність цілей та вимірюваність очікуваних результатів реалізації Стратегії;

забезпечення своєчасного реагування на нові виклики, що існують у сфері прав людини.

Також Стратегія відповідає основним принципам глобального Порядку денного сталого розвитку до 2030 року та Цілям сталого розвитку:

підхід, орієнтований на пріоритет прав людини, - концептуальна основа для людського розвитку, що базується на міжнародних стандартах прав людини, відповідних міжнародних документах та спрямований на захист, збереження і відновлення прав людини та основоположних свобод;

не залишати нікого осторонь - центральна трансформаційна мета сталого розвитку для викорінення бідності в усіх її формах, подолання дискримінації та відторгнення (ексклюзії), зменшення нерівності та вразливості, які обмежують доступ людини до суспільних благ та унеможливають її повноправну участь у житті соціуму та держави.

Мета та результати реалізації Стратегії

Метою Стратегії є зменшення фактичної нерівності жінок і чоловіків у всіх сферах життєдіяльності суспільства та забезпечення впровадження міжнародних та європейських стандартів рівності.

Результатом реалізації Стратегії мають стати застосування системного підходу до реалізації державної політики забезпечення гендерної рівності та консолідація дій центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, інститутів громадянського суспільства, суб'єктів господарювання для забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у всіх сферах життєдіяльності суспільства, зокрема в подоланні наслідків повномасштабної війни.

Реалізація Стратегії сприятиме, зокрема, поступу у виконанні міжнародних договорів України у сфері прав людини, зокрема Цілей сталого розвитку, [Пекінської декларації](#), [Конвенції про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок](#), а також [Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони](#), та виконанню зобов'язань, взятих у межах міжнародних ініціатив, імплементації міжнародних стандартів, зокрема Організації економічного співробітництва та розвитку, Світової організації торгівлі стосовно забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, а також поліпшенню позицій України в міжнародних рейтингах гендерної рівності.

З урахуванням викликів, зумовлених повномасштабною війною на території України, Стратегія передбачає:

інтеграцію гендерного підходу в процеси надання гуманітарної допомоги, післявоєнного відновлення та розвитку України;

значущу участь жінок у процесах відновлення, зокрема у прийнятті рішень, на всіх рівнях (від національного рівня до рівня громади);

розбудову потенціалу державних службовців з питань інтеграції гендерного підходу до процесів відновлення.

Стратегічні цілі, завдання, спрямовані на досягнення цілей, етапи їх виконання, очікувані результати

Мета Стратегії досягається за стратегічними цілями, якими визначаються підходи до формування політики, шляхи розвитку національного механізму забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та відповідають завданням, встановленим у національних Цілях сталого розвитку, а також напрямам [Пекінської декларації](#).

Стратегічна ціль 1. Національний механізм забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків функціонує ефективно та має спроможність підтримувати формування, впровадження, моніторинг та оцінювання політики гендерної рівності в різних сферах суспільного життя та на всіх рівнях

Досягнення цієї цілі відповідатиме пріоритетам [Пекінської декларації](#) за напрямками “Інституційні механізми поліпшення становища жінок”, “Участь жінок у роботі директивних органів і в процесі прийняття рішень”, а також сприятиме виконанню завдань, визначених Цілями сталого розвитку: забезпечення гендерної рівності, розширення прав і можливостей усіх жінок та дівчат, зміцнення засобів здійснення і активізація роботи в рамках глобального партнерства в інтересах сталого розвитку.

Проблеми, розв’язанню яких сприятиме досягнення стратегічної цілі 1:

недостатній рівень практичного застосування гендерних підходів з урахуванням міжнародних стандартів у діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, зокрема під час проведення реформ, розроблення стратегічних та програмних документів у всіх сферах життєдіяльності суспільства, стратегій розвитку територіальних громад, антикорупційного законодавства, що призводить до неврахування потреб та інтересів різних груп дівчат і хлопців, жінок і чоловіків та не покращує становище найбільш вразливих груп;

недостатність кадрового забезпечення структурних підрозділів, відповідальних за забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, недостатня кількість радників з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії насильству за ознакою статі в органах державної влади та органах місцевого самоврядування;

низький рівень інституційної спроможності органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо реалізації принципу рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

недостатня спроможність центральних органів виконавчої влади щодо проведення оцінювання гендерного впливу галузевих реформ;

відсутність системного фінансування програм у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на місцевому рівні;

недостатність статистичних та адміністративних даних, дезаггредованих за ознаками статі, віку, етнічної приналежності, наявності інвалідності, місцевості проживання та іншими релевантними ознаками, для ґрунтового аналізу становища різних груп дівчат і хлопців, жінок і чоловіків, що обмежує можливості розв’язання найбільш актуальних проблем у всіх сферах життєдіяльності суспільства з урахуванням потреб різних груп дівчат і хлопців, жінок і чоловіків;

недостатнє використання потенціалу громадських об’єднань, які працюють у сфері забезпечення прав людини та рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, та жіночих громадських об’єднань для формування та реалізації державної гендерної політики на національному та місцевому рівні;

гендерний дисбаланс у Верховній Раді України, представницьких органах місцевого самоврядування, органах виконавчої влади всіх рівнів;

низький рівень розуміння проблематики гендерної рівності в суспільстві загалом і державними службовцями та посадовими особами місцевого самоврядування, збереження усталених гендерних стереотипів щодо соціальних ролей жінок і чоловіків, що призводить до відсутності сталої практики проведення ними аналізу потреб різних цільових груп дівчат і хлопців, жінок і чоловіків на етапі розроблення проектів нормативно-правових актів, загальнодержавних програм, стратегій розвитку галузей, регіонів, сіл, селищ, міст, а також під час надання послуг та врахування результатів такого аналізу у бюджетному процесі;

недостатній рівень залучення органами місцевого самоврядування жінок і чоловіків, зокрема з числа вразливих груп, до участі у врядуванні та розвитку громад.

Оперативна ціль 1.1. Підвищено спроможність інституційного механізму забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків

Завдання для реалізації оперативної цілі:

врахування принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та застосування гендерних підходів відповідно до міжнародних стандартів у нормативно-правових актах, загальнодержавних стратегіях розвитку, регіональних стратегіях розвитку, стратегіях розвитку територіальних громад, а також у проектах міжнародної технічної допомоги;

забезпечення координації діяльності всіх суб'єктів інституційного механізму забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків для проведення регулярного моніторингу виконання міжнародних та національних зобов'язань;

забезпечення проведення оцінювання становища різних груп дівчат і хлопців, жінок і чоловіків за допомогою аналізу даних статистичної та адміністративної звітності за статтю, віком, етнічною приналежністю, наявністю інвалідності, місцевістю проживання та іншими ознаками;

забезпечення включення до перспективних завдань розвитку державної статистики заходів щодо запровадження вибіркового обстеження використання часу (time-use survey);

забезпечення застосування гендерно орієнтованого підходу у бюджетному процесі на державному та місцевому рівні;

забезпечення впровадження системного підходу до формування компетенцій державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, зокрема керівників, з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, а також підвищення обізнаності у сфері гендерної рівності, формування гендерної чутливості, розвінчування стереотипів.

Очікувані результати:

нормативно-правові акти, державні програми, загальнодержавні стратегії розвитку, регіональні стратегії розвитку, стратегії розвитку територіальних громад враховують принцип забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та гендерні підходи;

національне законодавство гармонізовано з міжнародними стандартами у сфері недискримінації, гендерної рівності та прав жінок;

гендерний компонент враховано в усіх проектах і програмах міжнародної технічної допомоги;

функціонує ефективна система координації дій та співпраці центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, міжнародних організацій, громадських об'єднань, суб'єктів господарювання у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

створено базу для оцінювання становища різних груп дівчат і хлопців, жінок і чоловіків: статистична та адміністративна звітність відображає становище та потреби різних груп жінок і чоловіків, дівчат і хлопців та використовується для формування політики у всіх сферах життєдіяльності суспільства; підприємства, установи та організації проводять гендерні аудити та впроваджують політику рівності на робочому місці;

гендерно орієнтований підхід застосовується у бюджетному процесі на державному та місцевому рівні;

державні службовці та посадові особи місцевого самоврядування мають високий рівень гендерної чутливості, володіють навичками аналізу потреб різних цільових груп дівчат і хлопців, жінок і чоловіків, володіють гендерними компетенціями (щодо застосування гендерного підходу, гендерного аналізу, гендерно орієнтованого підходу в бюджетному процесі, проведення гендерних аудитів, гендерно-правової експертизи) та враховують результати аналізу під час формування та реалізації політики;

органи місцевого самоврядування впровадили гендерно орієнтоване врядування, що сприяє забезпеченню гендерної рівності і соціальної справедливості та реалізації

можливостей жінок і чоловіків, зокрема з числа вразливих груп, брати участь у врядуванні та розвитку території територіальних громад.

Оперативна ціль 1.2. Забезпечено рівні права та можливості жінок і чоловіків у процесі прийняття управлінських рішень

Завдання для реалізації оперативної цілі:

забезпечення досягнення збалансованого представництва жінок і чоловіків у прийнятті управлінських рішень в органах виконавчої влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в організаціях, зокрема шляхом запровадження позитивних дій (гендерні квоти, програми наставництва, менторські програми);

забезпечення проведення консультацій з об'єднаннями громадян, які представляють різні групи жінок та чоловіків (ВІЛ-інфіковані особи, особи з інвалідністю, сільські мешканці, представники національних меншин (зокрема кримськотатарської, ромської), внутрішньо переміщені особи, ветерани війни та інші), під час формування та реалізації державної політики, а також моніторингу виконання міжнародних та національних зобов'язань у сфері гендерної рівності, зокрема шляхом участі таких громадських об'єднань у консультативно-дорадчих органах, громадських радах, експертних та робочих групах, утворених при центральних та місцевих органах виконавчої влади, органах місцевого самоврядування;

забезпечення проведення регулярних інформаційно-просвітницьких та навчальних заходів для різних груп жінок, зокрема з числа вразливих категорій, щодо методів та форм участі у формуванні, реалізації та оцінюванні політики на державному, регіональному та місцевому рівні.

Очікувані результати:

збільшилося представництво жінок серед депутатів усіх рівнів, на посадах державної служби [категорії “А”](#), у наглядових радах державних компаній;

представниці громадських об'єднань, які представляють різні групи жінок (ВІЛ-інфіковані особи, особи з інвалідністю, жінки, які проживають у сільській місцевості, представниці національних меншин (зокрема кримськотатарської, ромської), жінки з числа внутрішньо переміщених осіб, ветерани війни та інші), беруть участь у формуванні та реалізації державної політики та моніторингу виконання міжнародних та національних зобов'язань;

центральні та місцеві органи виконавчої влади враховують висловлені під час консультацій пропозиції громадських об'єднань, які працюють у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та репрезентують різні групи жінок і чоловіків, у проектах нормативно-правових актів, стратегічних та програмних документів;

збільшилася частка населення без гендерних стереотипів;

жінки, зокрема із числа вразливих груп, обізнані щодо методів формування, реалізації та оцінювання політики на державному, регіональному та місцевому рівні та беруть участь у цих процесах.

Етапи виконання завдань, спрямованих на досягнення стратегічної цілі 1, та очікувані результати на кожному етапі:

Індикатори	I етап 2022-2024 роки	II етап 2025-2027 роки	III етап 2028-2030 роки
1. Кількість нормативно-правових актів, переглянутих або прийнятих з метою забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та недопущення дискримінації щодо	9	9	9

жінок і дівчат, одиниць (індикатор Цілей сталого розвитку 5.1.1)			
2. Частка жінок серед депутатів Верховної Ради України, відсотків (індикатор Цілей сталого розвитку 5.4.1)	30	30	30
3. Частка жінок серед депутатів місцевих рад, відсотків (індикатор Цілей сталого розвитку 5.4.2)	30	30	30

Стратегічна ціль 2. Жінки та чоловіки вільні від насильства, зокрема пов'язаного з воєнними діями та збройними конфліктами, мають рівний доступ до правосуддя та беруть рівну участь у розбудові миру та постконфліктному відновленні

Ця ціль відповідає пріоритетам [Пекінської декларації](#) за напрямками “Насильство щодо жінок”, “Жінки та збройні конфлікти” та “Права людини жінок”, а також сприятиме виконанню завдань, визначених Цілями сталого розвитку: забезпечення гендерної рівності, розширення прав і можливостей усіх жінок та дівчат, скорочення нерівності, сприяння побудові миролюбного і відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних, підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях.

Проблеми, розв'язанню яких сприятиме досягнення стратегічної цілі 2:

незабезпечення реалізації механізму взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі, визначеного [Законом України](#) “Про запобігання та протидію домашньому насильству” та [Порядком взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі](#), затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2018 р. № 658 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 69, ст. 2332), з урахуванням реформи децентралізації та перерозподілу функцій відповідних органів, служб, закладів та установ;

недостатність мережі загальних та спеціалізованих служб підтримки осіб, які постраждали від насильства за ознакою статі, зокрема домашнього насильства, сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом для забезпечення їх доступу до спеціалізованих послуг, особливо у сільській місцевості;

обмеженість людських ресурсів, зокрема недостатність фахівців із соціальної роботи, психологів, а також недостатній рівень спеціальних знань і навичок у фахівців (особливо новопризначених), психологічне “вигорання” фахівців;

відсутність достовірних даних щодо поширеності всіх форм насильства за ознакою статі, зокрема домашнього насильства із розподілом за статтю, віком, наявністю/відсутністю інвалідності, характером відносин між постраждалими та кривдниками;

відсутність “нульової” толерантності суспільства до всіх форм насильства за ознакою статі, зокрема домашнього насильства, недостатня обізнаність населення з питань протидії насильству та, як наслідок, недооцінювання впливу засобів електронних комунікацій у ситуації цькування;

недостатнє врахування потреб різних груп жінок і чоловіків, які постраждали внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів, у законах, стратегіях, програмах і планах щодо постконфліктного відновлення та розбудови миру, перехідного правосуддя та реінтеграції внутрішньо переміщених осіб тощо;

недостатнє представництво жінок у мирних переговорах, недостатня залученість жінок до прийняття рішень щодо постконфліктного відновлення та роззброєння, до врегулювання

та розв'язання міжнародного збройного конфлікту в Україні у складі структур безпеки і оборони;

недостатня залученість жінок, які постраждали внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів, до процесів постконфліктного відновлення та розбудови миру на національному, регіональному та місцевому рівні для побудови мирних та інклюзивних спільнот, подолання безпекових викликів;

недостатнє представництво жінок серед військовослужбовців та працівників правоохоронних органів, особливо на рівні прийняття рішень; недостатнє забезпечення гідних умов праці для жінок та рівних з чоловіками можливостей у секторі безпеки та оборони;

відсутність дієвого механізму реагування на випадки всіх форм дискримінації за ознакою статі, зокрема на робочому місці;

низький рівень обізнаності населення щодо форм і проявів дискримінації за ознакою статі та наявних механізмів захисту від дискримінації, особливо серед жінок і чоловіків із числа вразливих груп, які зазвичай зазнають дискримінації за декількома ознаками;

обмежений доступ до правосуддя (територіальна віддаленість від правоохоронних органів та судів, відсутність фінансових ресурсів на оплату професійної правничої допомоги, яка надається адвокатами, необхідність сплати судового збору за подачу позовних заяв до суду, необізнаність щодо можливості отримання первинної та вторинної правової допомоги безоплатно в центрах з надання безоплатної вторинної правової допомоги) окремих груп жінок і чоловіків, зокрема жінок, які зазнають дискримінації за декількома ознаками (жінки з числа представників ромської національної меншини, внутрішньо переміщених осіб, осіб з інвалідністю, осіб похилого віку, ВІЛ-інфікованих осіб, жінки, які проживають у сільській місцевості та гірських населених пунктах та інші).

Завдання для реалізації стратегічної цілі 2 визначено у [Національній стратегії у сфері прав людини](#), виконуватимуться в межах реалізації [Державної соціальної програми запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року](#), затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2021 р. № 145 “Питання Державної соціальної програми запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року” (Офіційний вісник України, 2021 р., № 19, ст. 804), [Національного плану дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 “Жінки, мир, безпека” на період до 2025 року](#), затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2020 р. № 1544, а також [плану заходів з реалізації зобов'язань Уряду України, взятих в рамках міжнародної ініціативи “Партнерство Біарріц” з утвердження гендерної рівності](#), затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2020 р. № 1578.

Оперативна ціль 2.1. Створено умови для ефективного запобігання та протидії всім видам насильства за ознакою статі

Завдання для реалізації оперативної цілі:

удосконалення механізму координації взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі (передусім між обласними, Київською міською держадміністраціями, загальними та спеціалізованими службами підтримки осіб, які постраждали від домашнього насильства та насильства за ознакою статі, закладами освіти, охорони здоров'я, правоохоронними органами, центрами з надання безоплатної вторинної правової допомоги, судами, громадськими об'єднаннями, приватними надавачами послуг), для ефективного запобігання, реагування та покращення якості надання підтримки постраждалим від всіх форм насильства за ознакою статі;

створення дієвої системи спеціалізованих послуг для осіб, які постраждали від домашнього насильства та насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом, з урахуванням потреб постраждалих;

удосконалення системи збору, оброблення та моніторингу даних з розподілом за статтю, віком та іншими характеристиками, а також проведення досліджень для виявлення рівня поширеності різних форм і проявів усіх видів насильства за ознакою статі, зокрема домашнього насильства, сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом, особливостей ставлення різних груп громадян до насильства за ознакою статі;

здійснення методичного забезпечення суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі, з питань запобігання та протидії насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному з конфліктом;

формування “нульової” толерантності суспільства до всіх видів насильства за ознакою статі, зокрема домашнього насильства, а також неупередженого ставлення населення до постраждалих від такого насильства;

протидія кібернасильству.

Очікувані результати:

забезпечено ефективний механізм взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі, зокрема соціальних служб, правоохоронних органів, центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги, обласних, Київської міської держадміністрацій, судів, громадських об'єднань, приватних провайдерів послуг, для запобігання та реагування на всі форми насильства за ознакою статі, зокрема домашнього насильства;

запроваджено ефективні та доступні інструменти для запобігання та протидії всім формам насильства за ознакою статі, захисту постраждалих та притягнення кривдників до відповідальності;

забезпечено якість та доступність послуг постраждалим від усіх видів насильства за ознакою статі, зокрема через залучення надавачів послуг громадського сектору;

удосконалено систему збирання, оброблення, використання, обміну та моніторингу даних (з розподілом за статтю та іншими характеристиками) щодо поширення насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом;

збільшилася частка населення з небайдужим ставленням до осіб, які постраждали від домашнього насильства та насильства за ознакою статі, насамперед жінок і дівчат, яке усвідомлює насильство за ознакою статі як порушення прав людини;

розроблено механізм протидії проявам кібернасильства.

Оперативна ціль 2.2. Створено умови для значущої участі жінок у прийнятті рішень щодо постконфліктного відновлення та розбудови миру

Завдання для реалізації оперативної цілі:

удосконалення нормативно-правової бази у сфері постконфліктного відновлення та розбудови миру, перехідного правосуддя та реінтеграції внутрішньо переміщених осіб, зокрема шляхом урахування потреб різних груп жінок і чоловіків, які постраждали від збройної агресії Російської Федерації;

створення умов для розширення участі жінок у складі міжнародних місій із врегулювання та розв'язання конфліктів, офіційних переговорних місій тощо;

розширення можливостей залучення жінок, що постраждали внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів, та громадських об'єднань, які працюють у сфері захисту прав людини та/або представляють різні групи жінок, до процесів реагування на збройну агресію, постконфліктного відновлення та розбудови миру на національному, регіональному та місцевому рівні для побудови мирних та інклюзивних спільнот, подолання безпекових викликів;

забезпечення гідних умов праці для жінок та рівних з чоловіками можливостей у секторі безпеки та оборони; збільшення представництва жінок серед військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу, працівників правоохоронних органів, в судових органах, прокуратурі.

Очікувані результати:

нормативно-правова база щодо постконфліктного відновлення та розбудови миру враховує потреби та інтереси жінок і чоловіків, дівчат і хлопців;

збільшилась кількість жінок у складі міжнародних місій із врегулювання та розв'язання збройних конфліктів, офіційних переговорних місій тощо, які беруть участь у прийнятті рішень;

жінки, які постраждали внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів, нарівні з чоловіками залучені до постконфліктного відновлення на національному, регіональному та місцевому рівні для побудови мирних та інклюзивних спільнот, подолання безпекових викликів;

жінки нарівні з чоловіками мають гідні умови праці та можливості кар'єрного зростання, представлені на керівних посадах у секторі безпеки та оборони;

представники сектору безпеки та оборони володіють гендерними компетенціями та демонструють високий рівень гендерної чутливості.

Оперативна ціль 2.3. Забезпечено рівний доступ до правосуддя для жінок і чоловіків

Завдання для реалізації оперативної цілі:

створення ефективного механізму реагування на випадки всіх видів дискримінації та насильства за ознакою статі для забезпечення рівного доступу жінок і чоловіків, включаючи представників вразливих груп, які можуть потерпати від множинної дискримінації та насильства, до правосуддя, зокрема шляхом підвищення компетенції фахівців системи кримінального правосуддя;

підвищення рівня правової обізнаності населення щодо різних форм і проявів дискримінації, домашнього насильства та насильства за ознакою статі, наявних механізмів захисту від дискримінації та насильства, особливо серед представниць вразливих груп жінок, які можуть потерпати від множинної дискримінації.

Очікувані результати:

створено дієвий і доступний механізм реагування на випадки дискримінації та насильства за ознакою статі;

налагоджено систему збирання даних щодо отримувачів правової допомоги (з розподілом за статтю, віком, місцем проживання (міста та сільська місцевість), ознакою інвалідності та іншими ознаками вразливості);

представники всіх верств населення, включаючи найбільш вразливі групи жінок, які можуть потерпати від множинної дискримінації, добре обізнані про всі форми дискримінації, свої права та механізми захисту від дискримінації;

збільшилася частка жінок, зокрема тих, які належать до вразливих груп, які захистили свої порушені права, отримавши безоплатну правову допомогу (первинну, вторинну) у центрах із надання безоплатної вторинної правової допомоги;

особи, які стали об'єктом дискримінації за будь-якою ознакою, мають адекватні можливості юридичного захисту.

Етапи виконання завдань, спрямованих на досягнення стратегічної цілі 2, та очікувані результати на кожному етапі:

Індикатори	I етап 2022-2024 роки	II етап 2025-2027 роки	III етап 2028-2030 роки
1. Кількість звернень щодо домашнього насильства, тис. одиниць (індикатор Цілей сталого розвитку 5.2.2)	210	240	180
з них від жінок	170	185	150
2. Кількість створених спеціалізованих служб підтримки осіб, які постраждали від домашнього насильства, одиниць (індикатор Цілей сталого розвитку 5.2.3)	450		
3. Кількість осіб, які звертаються за безоплатною правовою допомогою, тис. осіб (індикатор Цілей сталого розвитку 16.3.2)	390	410	430
з них жінок	230	240	280
4. Частка працівників прокуратури, поліції, судів, Збройних Сил, СБУ, Держприкордонслужби, які отримали сертифікати про проходження навчання з питань протидії дискримінації, насильству за ознакою статі, від загальної кількості осіб, які навчалися, відсотків	40	60	80
5. Частка осіб, які повідомили про те, що в останні 12 місяців особисто стикнулися з дискримінацією за ознакою статі, у загальній кількості звернень до експертних рад з питань дискримінації за ознакою статі, відсотків (індикатор Цілей сталого розвитку 10.2.1)	55	50	45
6. Індекс соціальної єдності та примирення за статтю			

Стратегічна ціль 3. Жінки та чоловіки користуються рівними правами та можливостями людського розвитку у сфері освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, культури та спорту

Досягнення цієї цілі відповідатиме пріоритетам [Пекінської декларації](#) за напрямками “Жінки та бідність”, “Освіта та професійна підготовка жінок”, “Жінки та охорона здоров'я”, “Жінки та засоби масової інформації”, “Дівчата”, а також сприятиме виконанню завдань, визначених Цілями сталого розвитку: подолання бідності, забезпечення здорового способу життя та сприяння благополуччю для всіх у будь-якому віці, забезпечення всеохоплюючої і справедливої якісної освіти та заохочення можливості навчання впродовж усього життя для всіх, забезпечення гендерної рівності, розширення прав і можливостей усіх жінок та дівчат, скорочення нерівності та сприяння побудові миролюбного і відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних, підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях.

Ця стратегічна ціль реалізовуватиметься гармонізовано, зокрема із [Стратегією людського розвитку](#), затвердженою Указом Президента України від 2 червня 2021 р. № 225

“Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 травня 2021 р. “Про Стратегію людського розвитку”, [Державною стратегією регіонального розвитку на 2021-2027 роки](#), затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 р. № 695 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 67, ст. 2155), [Національною стратегією із створення безбар’єрного простору в Україні на період до 2030 року](#), схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2021 р. № 366 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 36, ст. 2154), [планом заходів з реалізації зобов’язань Уряду України, взятих в рамках міжнародної ініціативи “Партнерство Біаррі” з утвердження гендерної рівності](#), затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2020 р. № 1578.

Проблеми, розв’язанню яких сприятиме досягнення стратегічної цілі 3:

недостатній доступ жінок і чоловіків, які належать до вразливих груп населення (особи, які проживають у сільській місцевості та віддалених гірських районах, ВІЛ-інфіковані особи, особи з інвалідністю, особи похилого віку та інші маломобільні групи жінок і чоловіків, представники ромської національної меншини) до соціального захисту, соціальних послуг, освіти, охорони здоров’я, культури та спорту;

відсутність сприятливих умов для занять фізичною культурою і спортом жінок та дівчат, які проживають у сільській місцевості;

недостатність доступних та якісних послуг публічної інфраструктури догляду за дітьми, особливо в сільській місцевості;

недостатнє врахування гендерних аспектів під час формування та реалізації освітньої політики, що призводить до збереження гендерних стереотипів та дискримінаційного змісту навчального контенту на всіх освітніх рівнях, низького рівня гендерної чутливості освітян, відсутності комплексної системи гендерної освіти;

низьке представництво дівчат серед здобувачів STEM-освіти (наука, технології, інженерія, математика), що обмежує їх можливості працевлаштування у високооплачуваних сферах економічної діяльності;

обмежений доступ до навчання протягом життя шляхом формальної, неформальної та інформальної освіти окремих груп населення, передусім жінок, які проживають у сільській місцевості, жінок похилого віку, жінок з інвалідністю, ВІЛ-інфікованих жінок, представниць ромської національної меншини, інших категорій населення, які зазнають множинної дискримінації;

обмежені можливості ромських дівчат у здобутті освіти, зокрема через поширеність ранніх шлюбів серед ромського населення, що не дає дівчатам змоги отримувати гідну професійну реалізацію в майбутньому;

обмежений доступ до новітніх цифрових технологій та користування Інтернетом представників окремих вразливих груп жінок і чоловіків, зокрема жінок і чоловіків похилого віку, жінок і чоловіків, які проживають у сільській місцевості, віддалених гірських районах, представників/представниць ромської меншини та інших;

недостатність доступних та високоякісних медичних послуг, зокрема послуг з охорони репродуктивного здоров’я, з урахуванням різних потреб жінок та чоловіків вразливих груп;

наявність стигматизації та дискримінації, що обмежує доступ до високоякісних медичних послуг, зокрема послуг у сфері охорони репродуктивного здоров’я, ВІЛ-інфікованих жінок, представниць ромської національної меншини;

поширеність гендерних стереотипів у засобах масової інформації та соціальних мережах через низький рівень гендерної чутливості та обізнаності журналістів з питань протидії дискримінації і забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

недостатня гендерна чутливість послуг, які надаються у різних сферах, зокрема освіти, охорони здоров’я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, транспорту;

наявність гендерних стереотипів та загальноповживаних рольових моделей поведінки жінок і чоловіків, які визначають їх уподобання щодо вибору виду спорту;

низьке представництво жінок та дівчат серед тренерів та вихованців (спортсменів) закладів фізичної культури і спорту.

Оперативна ціль 3.1. Створено умови для забезпечення соціальної захищеності жінок і чоловіків різних груп населення з метою подолання бідності

Завдання для реалізації оперативної цілі:

спрощення доступу різних вразливих груп жінок і чоловіків до соціального захисту, адміністративних, соціальних, медичних, освітніх, культурних послуг, фізичної культури і спорту, правової допомоги;

забезпечення подолання/мінімізації негативних наслідків складних життєвих обставин особами/сім'ями, які в них перебувають, шляхом надання соціальної підтримки та соціального захисту вразливим групам населення з урахуванням різних потреб жінок і чоловіків.

Очікувані результати:

наявні доступні інфраструктури з надання якісних соціально значущих та гендерно чутливих послуг у сфері освіти, зокрема з догляду за дітьми дошкільного віку, культури, охорони здоров'я та соціального захисту, фізичної культури та спорту, до яких мають рівний доступ всі громадяни незалежно від статі, віку, національності, місцевості проживання, рівня доходів або наявності інвалідності;

програми соціальної підтримки та соціального захисту вразливих груп населення враховують різні потреби жінок і чоловіків та забезпечують подолання/мінімізацію негативних наслідків складних життєвих обставин особам/сім'ям, які в них перебувають.

Оперативна ціль 3.2. Створено умови для забезпечення рівних прав та можливостей дівчат і хлопців, жінок і чоловіків у сфері фізичної культури та спорту

Завдання для реалізації оперативної цілі:

оцінювання залучення до фізичної культури та спорту різних груп дівчат і хлопців, жінок і чоловіків;

сприяння ширшому залученню дівчат і жінок до занять фізичною культурою та спортом, створення паритетних умов відбору та занять для дівчат і хлопців у всіх видах спорту та запобігання втраті кваліфікованих кадрів;

забезпечення проведення фізкультурно-спортивної реабілітації дівчат і хлопців, жінок і чоловіків з інвалідністю.

Очікувані результати:

форми звітності у сфері фізичної культури та спорту містять показники, за якими можна проводити аналіз забезпечення гендерної рівності у сфері фізичної культури та спорту;

кількість дівчат і хлопців, які належать до вразливих груп, проживають у сільській місцевості, які займаються фізичною культурою та спортом, збільшилася;

кількість дівчат і хлопців, жінок і чоловіків з інвалідністю, охоплених фізкультурно-спортивною реабілітацією, збільшилася;

подолано гендерні стереотипи, які існують у сфері фізичної культури і спорту;

кількість дівчат серед вихованців та жінок серед тренерів у закладах фізичної культури і спорту збільшилася.

Оперативна ціль 3.3. Забезпечено рівний доступ дівчат і хлопців, жінок і чоловіків до освіти та професійного навчання

Завдання для реалізації оперативної цілі:

забезпечення інтеграції гендерних підходів до планування, реалізації та моніторингу державної політики у сфері освіти, зокрема, включення гендерної складової до стандартів вищої, професійної (професійно-технічної) освіти за всіма спеціальностями, а також базової середньої освіти;

формування культури гендерної рівності серед представників академічної спільноти, зокрема шляхом навчання педагогічних працівників;

забезпечення недопущення видання освітньої літератури та підручників з дискримінаційним змістом шляхом створення системи гендерної експертизи всього освітнього контенту;

створення умов для зменшення впливу гендерних стереотипів на вибір майбутньої професії дівчатами і хлопцями, зокрема шляхом розширення можливостей дівчат здобувати STEM-освіту, використання однакових за змістом освітніх програм з усіх предметів, вжиття позитивних дій, спрямованих на збільшення кількості дівчат, які навчаються за спеціальностями, найбільш затребуваними на ринку праці, а також залучення чоловіків до професії шкільного вчителя;

забезпечення розширення доступу до навчання протягом життя, особливо для жінок, які проживають у сільській місцевості, жінок похилого віку, жінок інших категорій, які зазнають множинної дискримінації;

розширення можливостей дівчат ромської національності для здобуття освіти;

забезпечення доступу жінок і чоловіків, дівчат і хлопців до цифрової інфраструктури у сільській місцевості.

Очікувані результати:

внесено зміни до законодавства у сферах наукової, науково-технічної діяльності щодо впровадження принципів гендерної рівності науковими установами та закладами освіти;

гендерну складову включено до стандартів вищої, професійної (професійно-технічної) освіти за всіма спеціальностями, а також базової середньої освіти;

створено умови для збалансованого представництва жінок і чоловіків у сферах наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності;

використовується недискримінаційний освітній контент, вільний від гендерних стереотипів та упереджень, запроваджено освітні програми підготовки фахівців з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

частка дівчат, які навчаються за STEM-спеціальностями (наука, технології, інженерія, математика), збільшилася;

частка чоловіків серед шкільних учителів збільшилася;

жінки та чоловіки мають рівний доступ до навчання протягом життя шляхом формальної, неформальної та інформальної освіти, особливо жінки, які проживають у сільській місцевості, жінки похилого віку, інші категорії жінок, які зазнають множинної дискримінації;

дівчата і хлопці, особливо які належать до вразливих груп, мають рівний доступ до позашкільної освіти та проведення змістовного дозвілля, що сприяє майбутньому професійному зростанню та розвитку особистості;

кількість ромських дівчат, які здобувають освіту, скориставшись створеними для них можливостями доступу до освіти, збільшилася;

жінки і чоловіки мають високий рівень цифрової грамотності та рівною мірою користуються перевагами сучасних цифрових технологій, особливо жінки, які проживають у сільській місцевості, жінки похилого віку, жінки ромської національності.

Оперативна ціль 3.4. Забезпечено рівний доступ різних груп жінок і чоловіків до послуг у сфері охорони здоров'я

Завдання для реалізації оперативної цілі:

забезпечення доступу до високоякісних медичних послуг, зокрема послуг з охорони репродуктивного здоров'я, з урахуванням різних потреб жінок і чоловіків, особливо тих, які перебувають у складних життєвих обставинах, зумовлених, зокрема, інвалідністю, наявністю невиліковних хвороб та хвороб, які потребують тривалого лікування, бездомністю, а також жінок і чоловіків, які проживають у сільській місцевості, представників національних меншин (зокрема ромів) та інших соціальних груп, які зазнають множинної дискримінації;

зниження рівня малюкової та материнської смертності;

підвищення гендерної чутливості населення та медичних працівників задля формування “нульової” толерантності до стигматизації та дискримінації у сфері охорони здоров'я, зокрема ВІЛ-інфікованих жінок, жінок ромської національності та жінок інших категорій, які зазнають множинної дискримінації.

Очікувані результати:

кількість жінок і чоловіків, які проживають у сільській місцевості та віддалених гірських районах, малозабезпечених сімей, з числа осіб з інвалідністю, ВІЛ-інфікованих, представників ромської національної меншини та інших категорій, які зазнають множинної дискримінації, які скористалися високоякісними медичними послугами, збільшилася;

рівень малюкової та материнської смертності знижено;

рівень онкологічної захворюваності, захворюваності на туберкульоз, ВІЛ знижено, кількість смертей, пов'язаних із суїцидом, зменшено;

покращено репродуктивне здоров'я жінок і чоловіків;

підвищено гендерну чутливість населення та медичних працівників, сформовано “нульову” толерантність до стигматизації та дискримінації у сфері охорони здоров'я щодо ВІЛ-інфікованих осіб, представників ромської національної меншини та інших груп жінок і чоловіків, які зазнають множинної дискримінації.

Оперативна ціль 3.5. Забезпечено висвітлення засобами масової інформації, медіа та інтернет-ресурсами інформації у гендерно чутливий спосіб

Ця стратегічна ціль реалізовуватиметься гармонізовано із [Концепцією комунікації у сфері гендерної рівності](#).

Завдання для реалізації оперативної цілі:

забезпечення популяризації через засоби масової інформації та медіа питання забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків для зменшення гендерної нерівності, формування “нульової” толерантності до насильства та дискримінації, розвінчання гендерних стереотипів, недопущення сексизму, забезпечення об'єктивного ставлення до жінок в інтерв'ю, репортажах, публікаціях, а також висвітлення їх багатогранної ролі для уникнення стереотипів та дискримінації;

забезпечення розширення доступу жінок до прийняття рішень у сферах інформації та телекомунікації, культури та мистецтва;

забезпечення дотримання рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у сфері культури та мистецтва.

Очікувані результати:

кількість гендерно чутливих та недискримінаційних інформаційних матеріалів та художніх творів збільшено;

кількість чоловіків, які використовують відпустку для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку та листки непрацездатності у зв'язку із хворобою дитини, збільшено;

частка журналістських репортажів, публікацій, які висвітлюють всебічне та реалістичне уявлення про жінок, їх досвід та інтереси, уникають посилення гендерних стереотипів, вживають/використовують гендерно чутливу мову/лексику, збільшилася;

представництво жінок на керівних посадах на рівні прийняття рішень у сферах інформації та телекомунікації, культури та мистецтва збільшено.

Етапи виконання завдань, спрямованих на досягнення стратегічної цілі 3, та очікувані результати на кожному етапі:

Індикатори		I етап 2022-2024 роки	II етап 2025-2027 роки	III етап 2028-2030 роки
1. Частка домогосподарств, що складаються з одиноких непрацюючих жінок у віці 65 років і старше, із середньодушовими середньомісячними грошовими доходами нижче середнього рівня грошових доходів серед усіх домогосподарств України, за місцем проживання, відсотків (індикатор 2.30 моніторингу гендерної рівності)		4,1	3,8	3,5
2. Кількість населення, яке займається спортом, тис. осіб (індикатор 11.2 моніторингу гендерної рівності):		964	975	990
жінки		233	240	250
чоловіки		731	735	740
особи з інвалідністю		11	12	13
3. Кількість населення, яке охоплене фізкультурно-оздоровчою діяльністю, тис. осіб (індикатор 11.4 моніторингу гендерної рівності):		4900	6000	6400
жінки		2000	2800	3100
чоловіки		2900	3200	3300
особи з інвалідністю, які відвідують заняття з фізкультурно-спортивної реабілітації		56	60	65
4. Кількість учнів-спортсменів шкіл вищої спортивної майстерності, осіб (індикатор 11.6 моніторингу гендерної рівності):		3900	4000	4100
дівчата		1300	1400	1500
хлопці		2600	2600	2600

5. Кількість тренерів-викладачів дитячо-юнацьких спортивних шкіл, зокрема штатних тренерів, тренерів-викладачів, які проводять заняття з фізичної культури і спорту з видів спорту осіб з інвалідністю системи закладів фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю, осіб (індикатор 11.7 моніторингу гендерної рівності):	18000	19000	20000
жінки	3600	4600	5600
чоловіки	14400	14400	14400
6. Середня очікувана тривалість життя при народженні, років (індикатор 6.1 моніторингу гендерної рівності):	72,01		
жінки	77		
чоловіки	67		
7. Кількість випадків материнської смерті, осіб на 100 000 живонароджених (індикатор Цілей сталого розвитку 3.1.1)	11,4	11,3	11,2
8. Кількість хворих з уперше в житті встановленим діагнозом ВІЛ, осіб на 100 000 населення (індикатор Цілей сталого розвитку 3.3.1):		24,8	20,6
жінки	25	20	15
чоловіки	50	45	40
9. Кількість хворих з уперше в житті встановленим діагнозом активного туберкульозу, осіб на 100 000 населення (індикатор Цілей сталого розвитку 3.3.2):	34,3	34	32,9
жінки	20		
чоловіки	50,7		
10. Охоплення дітей віком п'ять років закладами дошкільної освіти та структурними підрозділами юридичних осіб публічного та приватного права, відсотків (індикатор Цілей сталого розвитку 4.2.1):	80	87	95
міста	85	90	95
сільська місцевість	55	65	75
11. Населення віком 25-64 років, яке має базову початкову загальну освіту або не має освіти, відсотків (індикатор Цілей сталого розвитку 4.4.2):	3,1		

жінки	2.8	1,5	1
чоловіки	3,5	2	1,5
12. Рівень участі населення у формальних та неформальних видах навчання та професійної підготовки, відсотків (індикатор Цілей сталого розвитку 4.5.1):	10	10,5	14
25-64 роки	0,5	2	5
жінки	7,6	11	14
чоловіки	8,9	11	14
13. Частка чоловіків серед педагогічних працівників, відсотків (індикатор Цілей сталого розвитку 4.6.1)	15	20	25
14. Коефіцієнт народжуваності у віці до 20 років, на 1000 жінок віком 15-19 років (індикатор Цілей сталого розвитку 5.5.1)	15	12	10
15. Частка населення, яке повідомило, що за останні 12 місяців користувалось послугами Інтернету, відсотків (індикатор Цілей сталого розвитку 4.5.2):	80	85	90
жінки	80	85	90
чоловіки	80	85	90
60-74 роки	55	65	75
75 років і старші	15	20	25

Стратегічна ціль 4. Жінки та чоловіки беруть рівну участь у різних сферах економічної діяльності, користуються результатами сталого економічного розвитку та мають рівний доступ до всіх видів економічних ресурсів

Досягнення цієї цілі відповідатиме пріоритетам [Пекінської декларації](#) за напрямками “Жінки та економіка”, “Жінки та навколишнє природне середовище”, а також сприятиме виконанню завдань, визначених Цілями сталого розвитку: забезпечення гендерної рівності, розширення прав і можливостей усіх жінок та дівчат, забезпечення доступу до недорогих, надійних, стійких і сучасних джерел енергії для всіх, сприяння поступальному, всеохоплюючому та сталому економічному зростанню, повній і продуктивній зайнятості та гідній праці для всіх, створення стійкої інфраструктури, сприяння всеохоплюючій і сталій індустріалізації та інноваціям, забезпечення відкритості, безпеки, життєстійкості й екологічної стійкості міст, інших населених пунктів, забезпечення переходу до раціональних моделей споживання і виробництва, вжиття невідкладних заходів до боротьби із зміною клімату та її наслідками.

Проблеми, розв’язанню яких сприятиме досягнення стратегічної цілі 4:

гендерний розрив в оплаті праці, спричинений, зокрема, високим рівнем гендерної сегрегації на ринку праці, пов’язаної із зайнятістю значної кількості жінок у видах економічної діяльності з нижчою оплатою праці (горизонтальна форма сегрегації) та на посадах нижчого рівня в усіх секторах економіки (вертикальна форма гендерної сегрегації);

різна економічна активність жінок і чоловіків, що проявляється у нижчій участі жінок порівняно з чоловіками у складі робочої сили, особливо у найбільш активному репродуктивному віці, та жителів сільської місцевості, нижчому рівні зайнятості молодих жінок і чоловіків у віковій групі 25-29 років та більшому поширенню серед жінок неповної форми зайнятості, що обмежує їх доступ до товарів та послуг;

поширення проявів упередженого ставлення роботодавців до використання жіночої праці та поширення дискримінації за ознакою статі та/або віку на ринку праці, випадків сексуальних домагань, насильства на робочому місці;

відсутність визнання економічного внеску неоплачуваної хатньої та доглядової праці, що переважно здійснюється жінками;

обмеженість можливостей вести та розвивати бізнес, зокрема для жінок, які проживають у сільській місцевості, для вразливих груп жінок, що зазнають множинної дискримінації (жінки з числа ветеранів війни, осіб з інвалідністю, жінки ромської національності та жінки інших категорій);

відсутність практики виявлення потреб та бар'єрів для різних груп жінок і чоловіків під час користування інфраструктурою;

недостатність врахування потреб різних груп жінок і чоловіків під час формування та реалізації політики та програм, пов'язаних із природокористуванням, зокрема споживанням енергетичних ресурсів, захистом довкілля та впливом кліматичних змін;

негативний вплив військової агресії Російської Федерації проти України на довкілля, доступ та якість питної води, що призводить до погіршення стану здоров'я дівчат і хлопців, жінок і чоловіків, збільшує навантаження під час виконання хатньої роботи, яку переважно виконують жінки;

недостатнє представництво жінок у прийнятті рішень щодо природокористування, зокрема споживання енергетичних ресурсів, захисту навколишнього природного середовища та впливу кліматичних змін.

Ця стратегічна ціль реалізовуватиметься гармонізовано, зокрема, із [Національною економічною стратегією на період до 2030 року](#), затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 3 березня 2021 р. № 179 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 22, ст. 1015), [Національною стратегією із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року](#), схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2021 р. № 366 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 36, ст. 2154), [планом заходів з реалізації зобов'язань Уряду України, взятих в рамках міжнародної ініціативи “Партнерство Біарріц” з утвердження гендерної рівності](#), затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2020 р. № 1578.

Оперативна ціль 4.1. Створено умови для забезпечення рівних економічних можливостей жінок і чоловіків

Завдання для реалізації оперативної цілі:

скорочення гендерного розриву в оплаті праці жінок і чоловіків, зниження рівня горизонтальної та вертикальної гендерної сегрегації ринку праці;

створення умов для розширення економічної активності жінок, особливо у віці 25-29 років, а також можливостей для офіційної та повної зайнятості жінок на роботах з гідними умовами праці, зокрема жінок, які проживають у сільській місцевості, жінок, які належать до вразливих груп населення;

створення дієвих механізмів запобігання та реагування на прояви всіх видів дискримінації та насильства за ознакою статі у сфері праці, зокрема сексуальні домагання, з урахуванням положень Конвенції Міжнародної організації праці № 190 “Про викорінення насильства та домагань у сфері праці”;

забезпечення визнання внеску неоплачуваної хатньої та доглядової праці в економічний розвиток та її суспільної цінності на основі науково обґрунтованих досліджень та економічних розрахунків;

створення умов для розширення участі жінок, зокрема тих, які належать до вразливих груп, у підприємстві.

Очікувані результати:

гендерний розрив в оплаті праці зменшено, жінки і чоловіки отримують рівну винагороду за працю рівної цінності;

рівень економічної активності жінок підвищився;

частка дівчат, які навчаються за спеціальностями, що традиційно вважались “чоловічими”, збільшилася;

частка хлопців, які навчаються за спеціальностями, що традиційно були фемінізовані, збільшилася;

частка чоловіків, які використовують відпустку для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, у загальній кількості осіб, які перебувають у відпустці для догляду за дитиною до досягнення нею такого віку, збільшилася;

створено дієвий механізм запобігання та протидії дискримінації за ознакою статі, сексуальним домаганням, психологічному насильству (мобінгу) на робочому місці;

частка жінок серед власників середнього та великого бізнесу збільшилася;

кількість жінок і чоловіків із числа вразливих груп, які займаються підприємницькою діяльністю, збільшилася;

кількість наглядових рад державних та комунальних підприємств, до складу яких входить не менше ніж 30 відсотків жінок, збільшилася.

Оперативна ціль 4.2. Створено умови для розвитку якісної, надійної, сталої та доступної інфраструктури для жінок і чоловіків незалежно від місця проживання та інших ознак

Завдання для реалізації оперативної цілі - створення умов для рівного доступу до інфраструктури для чоловіків і жінок, хлопців і дівчат, які проживають у міській та сільській місцевості.

Очікуваний результат - наявна доступна та безпечна інфраструктура, яка відповідає потребам різних груп дівчат і хлопців, жінок і чоловіків.

Оперативна ціль 4.3. Створено умови для рівної участі жінок і чоловіків у прийнятті рішень у сфері екологічної політики та рівного доступу жінок і чоловіків до природних ресурсів

Завдання для реалізації оперативної цілі:

забезпечення можливості рівної участі жінок і чоловіків у прийнятті рішень у сфері охорони навколишнього природного середовища, зокрема щодо збереження та використання природних ресурсів, реагування на зміни клімату;

забезпечення рівного доступу жінок і чоловіків до природних ресурсів.

Очікувані результати:

кількість жінок, які беруть безпосередню участь у прийнятті рішень у сфері охорони навколишнього природного середовища, його захисту та реагування на зміни клімату, збільшено;

забезпечено можливість рівного доступу жінок та чоловіків до природних ресурсів, жінки і чоловіки мають рівний захист від впливу кліматичних змін, що враховує потреби різних груп жінок і чоловіків, дівчат і хлопців.

Етапи виконання завдань, спрямованих на досягнення стратегічної цілі 4, та очікувані результати на кожному етапі:

Індикатори	I етап 2022-2024 роки	II етап 2025-2027 роки	III етап 2028-2030 роки
1. Співвідношення середньої заробітної плати жінок і чоловіків, відсотків (індикатор Цілей сталого розвитку 5.6.1)	82	83	85
2. Рівень зайнятості населення віком 20-64 роки, відсотків (індикатор Цілей сталого розвитку 8.3.1)	67,3	68,9	70
3. Частка молоді, яка не працює, не навчається і не набуває професійних навичок, у загальній чисельності осіб віком 15-24 роки, відсотків (індикатор Цілей сталого розвитку 8.4.1):	17	16,5	15,5
жінки	20	19	18
чоловіки	14	13	12
4. Рівень зайнятості жінок віком 25-44 роки, які мають дітей віком три-п'ять років, відсотків (індикатор Цілей сталого розвитку 5.6.2)	55	60	65
5. Частка юридичних осіб, керівниками яких є жінки, у загальній кількості юридичних осіб, відсотків	30	35	40
6. Частка жінок, які є керівниками фермерських господарств, у загальній кількості керівників фермерських господарств, відсотків	25	30	40

Порядок проведення моніторингу, оцінювання результатів реалізації Стратегії та звітування

На всіх етапах реалізації Стратегії передбачається спільна та скоординована діяльність центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Урядового уповноваженого з питань гендерної політики у партнерстві з інститутами громадянського суспільства, об'єднаннями організацій роботодавців та професійних спілок, науковими установами, закладами вищої освіти за підтримки Організації Об'єднаних Націй, Ради Європи, Організації з безпеки і співробітництва в Європі та інших міжнародних організацій.

Стратегія передбачає розроблення та затвердження операційного плану та обласних програм забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків щодо кожного етапу реалізації Стратегії, а також нормативно-правових актів, спрямованих на досягнення зменшення гендерної нерівності.

Результати реалізації Стратегії оцінюються шляхом обговорень на засіданнях Комісії з питань координації взаємодії органів виконавчої влади щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, міжвідомчих робочих груп з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків за участю центральних та місцевих органів

виконавчої влади, а також за згодою представників Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, народних депутатів України, підприємств, установ та організацій, зокрема наукових, всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців та професійних спілок, міжнародних організацій та громадських об'єднань, представників бізнесу.

Моніторинг та оцінювання ефективності реалізації Стратегії проводитиметься за результатами виконання державних та місцевих програм забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на трирічний період і ґрунтуватиметься на позиції України у міжнародних рейтингах.

Передбачено проведення моніторингу досягнення проміжних індикаторів успішності у 2024, 2027 роках та кінцевих індикаторів у 2030 році.

Під час проведення оцінювання змін, що відбулися в результаті реалізації Стратегії, можуть враховуватися адміністративні дані, статистична інформація, результати соціологічних досліджень, опитувань громадської думки, моніторингу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків в окремих сферах та галузях, проведених органами державної влади, органами місцевого самоврядування, Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, інститутами громадянського суспільства, міжнародними організаціями.

Реалізація Стратегії забезпечується за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів в межах бюджетних призначень, передбачених головним розпорядникам бюджетних коштів на відповідний період, інших джерел, не заборонених законодавством.

ОПЕРАЦІЙНИЙ ПЛАН

з реалізації Державної стратегії забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2030 року на 2022-2024 роки

Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника			Найменування заходу	Відповідальні за виконання	
		усьог о	у тому числі за роками				
			202 2	202 3			202 4
Стратегічна ціль 1. Національний механізм забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків функціонує ефективно та має спроможність підтримувати формування, впровадження, моніторинг та оцінювання політики гендерної рівності в різних сферах суспільного життя та на всіх рівнях							
Оперативна ціль 1.1. Підвищено спроможність інституційного механізму забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків							
1. Врахування принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та застосування гендерних підходів відповідно до міжнародних стандартів у нормативно-правових актах, загальнодержавних стратегіях розвитку, регіональних стратегіях розвитку, стратегіях розвитку територіальних громад, а також у проектах міжнародної технічної допомоги	кількість проведених моніторингів	30		15	15	1) моніторинг нормативно-правових актів, державних та обласних програм, стратегій розвитку територіальних громад, програм зайнятості населення щодо наявності в них положень, спрямованих на зменшення гендерної нерівності, врахування потреб різних груп жінок і чоловіків та виконання міжнародних зобов'язань України у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків	Мінсоцполітики центральні органи виконавчої влади обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою) Урядовий уповноважений з питань гендерної політики
	кількість прийнятих нормативно-правових актів, які враховують потреби та інтереси різних груп жінок і чоловіків та базуються на результатах моніторингу	6		3	3	2) урахування результатів моніторингу під час розроблення нормативно-правових актів, державних та обласних програм, програм зайнятості	центральні органи виконавчої влади обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)

						населення, стратегій розвитку територіальних громад	
	кількість офіційно перекладених українською мовою міжнародних документів	11	2	5	4	3) забезпечення офіційного перекладу міжнародних документів у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків українською мовою, зокрема Конвенції про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок, резолюції Ради Безпеки ООН 1325 “Жінки, мир, безпека” та пов’язаних із нею резолюцій	Мінсоцполітики Урядовий уповноважений з питань гендерної політики структура ООН з питань гендерної рівності та розширення прав і можливостей жінок (за згодою)
	кількість підготовлених документів з рекомендаціями	1	1			4) розроблення та ухвалення рекомендацій щодо врахування потреб жінок і чоловіків із числа ветеранів війни, зокрема учасників бойових дій та осіб з інвалідністю внаслідок війни, які брали участь в антитерористичній операції/операції Об’єднаних сил, здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримуванні збройної агресії Російської Федерації, сімей загиблих, на яких поширюється дія Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”, у стратегіях розвитку галузей та регіонів	Мінветеранів міжнародні організації (за згодою)
	кількість міжнародних заходів	12	4	4	4	5) вивчення та поширення кращого досвіду України щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків	Мінсоцполітики Нацсоцслужба центральної влади виконавчої влади Урядовий уповноважений з питань гендерної політики
	кількість національних заходів	30	10	10	10		обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські

							об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість нормативно-правових актів, які враховують аспекти гендерного впливу надзвичайних ситуацій	3	1	1	1	6) урахування гендерних аспектів впливу надзвичайних ситуацій під час розроблення нормативно-правових актів у сфері охорони здоров'я, освіти, зайнятості, соціального захисту населення, а також забезпечення представництва не менше ніж 30 відсотків	центральні органи виконавчої влади обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість регіональних/місцевих комісій з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій, у складі яких не менше 30 відсотків представників однієї статі	25	5	10	10	представників однієї статі у складі регіональних/місцевих комісій з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій	
	кількість проектів, які враховують гендерні аспекти	14	4	5	5	7) врахування гендерних аспектів у проектах і програмах міжнародної технічної допомоги	Секретаріат Кабінету Міністрів України центральні органи виконавчої влади, які є бенефіціарами проектів міжнародної технічної допомоги Урядовий уповноважений з питань гендерної політики громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість розроблених продуктів для моніторингу проектів і програм міжнародної технічної допомоги	1	1			8) розроблення показників для моніторингу проектів і програм міжнародної технічної допомоги щодо врахування гендерних аспектів	Секретаріат Кабінету Міністрів Урядовий уповноважений з питань гендерної політики громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
2. Забезпечення координації діяльності всіх суб'єктів інституційного механізму забезпечення	кількість засідань координаційних рад	324	108	108	108	1) проведення регулярних засідань координаційних рад з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, зокрема	Урядовий уповноважений з питань гендерної політики обласні, Київська міська держадміністрації

рівних прав і можливостей жінок і чоловіків для проведення регулярного моніторингу виконання міжнародних та національних зобов'язань						Комісії з питань координації взаємодії органів виконавчої влади щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, міжсекторальної робочої групи “Гендерна рівність” координації міжнародної технічної допомоги, регіональних міжвідомчих рад з питань забезпечення гендерної рівності	органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість розроблених моніторингових карток, одиниць	2		1	1	2) розроблення моніторингової карти виконання Конвенції про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок з урахуванням заключних рекомендацій Комітету ООН з ліквідації дискримінації щодо жінок	Мінсоцполітики Урядовий уповноважений з питань гендерної політики громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	підготовлено аналітичну записку з відповідними обрахунками можливих витрат, необхідних для утворення Національного інформаційно-аналітичного центру, одиниць	1		1		3) вивчення питання утворення Національного інформаційно-аналітичного центру забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків з урахуванням кращого міжнародного досвіду	Мінсоцполітики Урядовий уповноважений з питань гендерної політики міжнародні організації (за згодою)
	кількість новоутворених відповідальних структурних підрозділів з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, одиниць	100		50	50	4) забезпечення діяльності інституційного механізму забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків	центральні органи виконавчої влади Урядовий уповноважений з питань гендерної політики обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість радників з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії насильству за ознакою статі, осіб	120	70	90	120		
	кількість сформованих баз даних	1		1		5) формування бази даних фахівців з питань забезпечення рівних	Мінсоцполітики обласні, Київська міська

						прав та можливостей жінок і чоловіків у різних сферах для їх залучення до надання консультацій, проведення навчань, гендерних аудитів	держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
3. Забезпечення проведення оцінювання становища різних груп дівчат і хлопців, жінок і чоловіків за допомогою аналізу даних статистичної та адміністративної звітності за статтю, віком, етнічною приналежністю, наявністю інвалідності, місцевістю проживання та іншими ознаками	кількість затверджених форм звітності, які містять показники з розподілом за статтю, віком, місцем проживання та іншими релевантними ознаками, необхідними для аналізу/оцінювання становища різних груп жінок і чоловіків, одиниць	4		2	2	1) перегляд та внесення необхідних змін до форм статистичної та адміністративної звітності у частині введення показників з розподілом за статтю, віком, місцем проживання та іншими релевантними ознаками, необхідними для аналізу/оцінювання становища різних груп жінок і чоловіків	центральні органи виконавчої влади
	кількість підготовлених інформаційно-аналітичних довідок	1		1		2) проведення аналізу індикаторів, у розрізі яких здійснюється збір даних для моніторингу реалізації цілей сталого розвитку на предмет включення гендерного компонента, ознаки інвалідності та внесення відповідних змін до розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 686 “Питання збору даних для моніторингу реалізації цілей сталого розвитку”	Мінсоцполітики Держстат Урядовий уповноважений з питань гендерної політики
	кількість інформаційно-аналітичних довідок з рекомендаціями щодо переліку показників	1		1		3) розроблення показників для моніторингу виконання завдань та заходів платформи дій з реалізації Пекінської декларації , зокрема напрямів “Жінки та медіа”, “Жінки та екологія”, “Жінки та спорт”	Мінсоцполітики МКІП Мінмолодьспорт Міндовкілля Урядовий уповноважений з питань гендерної політики громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість досліджень	6	2	2	2	4) розміщення результатів досліджень, проведених у сфері забезпечення рівних	Мінсоцполітики Нацсоцслужба центральні органи виконавчої влади

						прав та можливостей жінок і чоловіків на офіційних веб-сайтах, а також подання Мінсоцполітики інформації про такі дослідження для розміщення в окремому розділі офіційного веб-сайту “Гендерна політика” Мінсоцполітики	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об’єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість затверджених “гендерних портретів”, одиниць	6		3	3	5) розроблення статистично-аналітичних матеріалів, які дають змогу визначити відмінності у становищі різних груп жінок і чоловіків, наявні проблеми та потреби (“гендерні портрети”), а також включення до паспортів громад показників щодо вразливих груп населення з розподілом за статтю, віком, ознакою інвалідності, сімейним становищем	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об’єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість паспортів громад, які включають показники щодо вразливих груп населення з розподілом за статтю, віком, сімейним становищем, одиниць	50		25	25		
	кількість проведених аудитів	10		5	5	6) проведення гендерних аудитів в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, у комунальних підприємствах (закладах, установах) відповідної територіальної громади, а також за згодою на інших підприємствах, в установах та організаціях	центральні органи виконавчої влади обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість розроблених планів за результатами проведення аудитів	5			5		
	кількість інформаційно-аналітичних довідок	1			1	7) розроблення критеріїв для визначення рейтингу підприємств, установ та організацій щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків (за результатами проведення гендерного аудиту)	Мінсоцполітики Мінекономіки Урядовий уповноважений з питань гендерної політики всеукраїнські об’єднання організацій роботодавців (за згодою) всеукраїнські профспілки, їх об’єднання (за згодою) громадські об’єднання та

							міжнародні організації (за згодою)
	кількість підготовлених державних доповідей	1			1	8) підготовка державної доповіді щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків	Мінсоцполітики
4. Забезпечення включення до перспективних завдань розвитку державної статистики заходів щодо запровадження вибіркового обстеження використання часу (time-use survey)	кількість заходів	1			1	включення заходів щодо запровадження вибіркового обстеження використання часу до перспективних завдань розвитку державної статистики	Держстат
5. Забезпечення застосування гендерно орієнтованого підходу у бюджетному процесі на державному та місцевому рівні	кількість бюджетних програм, за якими проведено гендерний аналіз, на державному рівні, одиниць	160		100	60	1) проведення гендерного аналізу бюджетних програм на державному та місцевому рівні	головні розпорядники коштів державного бюджету обласні, Київська міська держадміністрації
	кількість бюджетних програм, за якими проведено гендерний аналіз, на місцевому рівні, одиниць	68	10	29	29		органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість прийнятих нормативно-правових актів за результатами проведення гендерного аналізу бюджетних програм, одиниць	40	5	15	20		центральні органи виконавчої влади
	кількість проведених навчань, одиниць	51	19	18	14	2) проведення навчань для головних розпорядників бюджетних коштів з питань забезпечення гендерної рівності у тих сферах діяльності, формування та/або реалізацію яких вони забезпечують	головні розпорядники коштів державного бюджету обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість осіб, які пройшли навчання, осіб	1000	500	300	200		
	кількість проектів, які враховують гендерні аспекти	75	25	25	25	3) включення до вимог проведення конкурсів проектів, які фінансуються за рахунок коштів місцевих бюджетів та спрямовані на	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)

						регулювання суспільних відносин, врахування гендерних аспектів	
6. Забезпечення впровадження системного підходу до формування компетенцій державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, зокрема керівників, з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, а також підвищення обізнаності у сфері гендерної рівності, формування гендерної чутливості, розвінчування стереотипів	кількість проведених аналізів навчальних курсів	3	1	1	1	1) проведення аналізу наявних освітніх курсів/програм з питань гендерної рівності для студентів, державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, зокрема розроблених громадськими об'єднаннями та у межах проєктів і програм міжнародної технічної допомоги, та визначення потреби у нових освітніх програмах	центральні органи виконавчої влади обласні, Київська міська держадміністрації, до сфери управління яких належать заклади вищої освіти Урядовий уповноважений з питань гендерної політики
	кількість проведених аналізів освітніх програм	30	5	10	15		
	кількість розроблених програм підвищення кваліфікації	3	1	1	1	2) розроблення програм підвищення кваліфікації з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків з урахуванням специфіки діяльності державних органів та органів місцевого самоврядування	НАДС МОН заклади вищої освіти (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	затверджено систему оцінювання	1			1	3) розроблення та запровадження системи оцінювання рівня гендерної компетентності державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування	НАДС громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування, які пройшли навчання, осіб	2115	605	755	755	4) забезпечення проведення навчань державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, проведення гендерно-правової експертизи, гендерних аудитів	НАДС Нацсоцслужба центральні органи виконавчої влади обласні, Київська міська держадміністрації громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)

	кількість представників профспілкових організацій підприємств, установ та організацій, які пройшли навчання з питань проведення гендерних аудитів, осіб	150	50	50	50		всеукраїнські профспілки, їх об'єднання (за згодою)
	кількість державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування, які пройшли навчання з питань проведення гендерно-правової експертизи, осіб	150	50	50	50		центральні органи виконавчої влади обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість студентів, які пройшли навчання з питань забезпечення	300	100	100	100		центральні органи виконавчої влади, обласні, Київська міська держадміністрації, до сфери управління яких належать заклади вищої освіти
	рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, зокрема за тренінговими програмами, осіб						
	кількість державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування, які пройшли навчання з питань застосування гендерних підходів, у тому числі гендерного аналізу, гендерної статистики, осіб	490	150	170	170	5) включення до програм підвищення кваліфікації державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування модулів з питань застосування гендерних підходів, зокрема гендерного аналізу, гендерної статистики	НАДС Нацсоцслужба обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість проведених інформаційних кампаній, одиниць	50		25	25	6) проведення інформаційних кампаній щодо можливості навчання за магістерською освітньою програмою "Гендерні студії", зокрема для державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування, на яких покладено обов'язки із забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, а також радників з цих питань	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість осіб, охоплених просвітницькими	130	10	60	60	7) розроблення та розповсюдження інформаційно-	обласні, Київська міська держадміністрації

	кампаніями, тис. осіб					комунікаційних матеріалів та проведення просвітницьких кампаній з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків для державних службовців	органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість громад, в яких існують передові практики гендерного інтегрування, одиниць	120	10	70	120	8) узагальнення та поширення кращого досвіду інтеграції гендерних підходів на рівні територіальних громад	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання (за згодою)

Оперативна ціль 1.2. Забезпечено рівні права та можливості жінок і чоловіків у процесі прийняття управлінських рішень

7. Забезпечення досягнення збалансованого представництва жінок і чоловіків у прийнятті управлінських рішень в органах виконавчої влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в організаціях, зокрема шляхом запровадження позитивних дій (гендерні квоти, програми наставництва, менторські програми)	кількість осіб, які пройшли програми наставництва, осіб	120	40	40	40	1) запровадження програм наставництва та інших позитивних дій, у тому числі із залученням представників міжнародних організацій та держав з найкращими моделями публічного управління	НАДС центральні органи виконавчої влади обласні, Київська міська держадміністрації громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	з них жінок	60	20	20	20		
	кількість заходів/кампаній	79	25	27	27	2) проведення інформаційних заходів щодо висвітлення переваг гендерного балансу під час прийняття рішень та поширення кращих національних та міжнародних практик щодо запровадження позитивних дій	Нацсоцслужба обласні, Київська міська держадміністрації громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
8. Забезпечення проведення консультацій з об'єднаннями громадян, які представляють різні групи жінок та чоловіків (ВІЛ-інфіковані особи, особи з інвалідністю, сільські мешканці, представники національних меншин (зокрема кримськотатарської, ромської),	кількість консультацій	150	50	50	50	1) проведення консультацій з правозахисними об'єднаннями громадян, організаціями, які представляють різні групи жінок, під час формування, реалізації та моніторингу впровадження національних і міжнародних зобов'язань у сфері гендерної рівності	центральні органи виконавчої влади Урядовий уповноважений з питань гендерної політики обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)

внутрішньо переміщені особи, ветерани війни та інші), під час формування та реалізації державної політики, а також моніторингу виконання міжнародних та національних зобов'язань у сфері гендерної рівності, зокрема шляхом участі таких громадських об'єднань у консультативно-дорадчих органах, громадських радах, експертних та робочих групах, утворених при центральних та місцевих органах виконавчої влади, органах місцевого самоврядування	кількість представників громадських об'єднань, включених до складу консультативно-дорадчих органів, осіб	120	30	40	50	2) включення представників жіночих та/або правозахисних громадських об'єднань до складу консультативно-дорадчих органів, громадських рад, робочих груп та інших дорадчих органів	Урядовий уповноважений з питань гендерної політики центральні органи виконавчої влади обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість онлайн-консультацій, проведених через платформу громадських об'єднань "Рівні права та можливості"	6	2	2	2	3) забезпечення ефективного функціонування платформи громадських об'єднань "Рівні права та можливості" при Урядовому уповноваженому з питань гендерної політики	Урядовий уповноважений з питань гендерної політики
9. Забезпечення проведення регулярних інформаційно-просвітницьких та навчальних заходів для різних груп жінок, зокрема з числа вразливих категорій, щодо методів та форм участі у формуванні, реалізації та оцінюванні політики на державному, регіональному та місцевому рівні	кількість проведених досліджень	1			1	1) проведення досліджень щодо визначення зміни рівня обізнаності суспільства з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та зменшення гендерних стереотипів у населення в результаті реалізації Концепції комунікації у сфері гендерної рівності , схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2020 р. № 1128	Мінсоцполітики Нацсоцслужба обласні, Київська міська держадміністрації громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість проведених інформаційних та просвітницьких публічних кампаній за участю приватного бізнесу	43	13	15	15	2) проведення інформаційно-комунікаційних та просвітницьких публічних кампаній, спрямованих на подолання стереотипних уявлень населення щодо соціальної ролі жінки і чоловіка у суспільстві, із залученням приватного бізнесу, медіакомпаній та холдингів, жіночих та правозахисних громадських об'єднань,	МКІП Нацсоцслужба Урядовий уповноважений з питань гендерної політики обласні, Київська міська держадміністрації громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)

						зокрема через діалог Уряду з бізнесом, систему заохочення щодо вироблення соціальної реклами	
	кількість проведених інформаційних заходів	105	35	35	35	3) проведення інформаційних заходів для підвищення інституційної спроможності громадських об'єднань, які представляють різні групи жінок (ВІЛ-інфікованих осіб, осіб з інвалідністю, жінок, які проживають у сільській місцевості, жінок, які належать до національних меншин, внутрішньо переміщених осіб, ветеранів тощо), з правових питань, комунікації, проведення моніторингів	Нацсоцслужба обласні, Київська міська держадміністрації громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
Стратегічна ціль 2. Жінки та чоловіки вільні від насильства, зокрема пов'язаного з воєнними діями та збройними конфліктами, мають рівний доступ до правосуддя та беруть рівну участь у розбудові миру та постконфліктному відновленні							
Оперативна ціль 2.1. Створено умови для ефективного запобігання та протидії всім видам насильства за ознакою статі							
10. Удосконалення механізму координації взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі (передусім між обласними, Київською міською держадміністраціями, загальними та спеціалізованими службами підтримки осіб, які постраждали від домашнього насильства та насильства за ознакою статі, закладами освіти, охорони здоров'я, правоохоронними органами, центрами з надання безоплатної	кількість засідань/ нарад	600	200	200	200	1) проведення регулярних засідань/нарад у взаємодії із суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі, сексуальному насильству в умовах конфлікту	обласні, Київська міська держадміністрації Координаційний центр з надання правової допомоги та центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги (за згодою) головні управління Національної поліції в областях та м. Києві громадські об'єднання (за згодою) суди першої інстанції (за згодою) органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість завдань, виконаних за результатами протокольних рішень засідань/нарад, одиниць	300	100	100	100		
	кількість розроблених матриць індикаторів, одиниць	1			1	2) розроблення матриці індикаторів раннього попередження сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом	Мінсоцполітики Урядовий уповноважений з питань гендерної політики Міноборони МВС Мінреінтеграції

вторинної правової допомоги, судами, громадськими об'єднаннями, приватними надавачами послуг), для ефективного запобігання, реагування та покращення якості надання підтримки постраждалим від всіх форм насильства за ознакою статі							Мін'юст МОН МОЗ Національна поліція ДСНС ДМС Національна гвардія Адміністрація Держприкордонслужби
	кількість осіб, які взяли участь у тренінгах, осіб	700	100	300	300	3) проведення тренінгів для посилення інституційної спроможності координації між соціальними службами, правоохоронними органами, центрами надання безоплатної вторинної правової допомоги, місцевими держадміністраціями, судами, об'єднаннями громадян, приватними надавачами соціальних послуг для ефективного запобігання, реагування та надання підтримки постраждалим від усіх форм насильства за ознакою статі	Нацсоцслужба обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість родин, яким надано психологічну допомогу	750	250	250	250	4) попередження фізичного домашнього насильства та насильства за ознакою статі шляхом реагування на випадки психологічного насильства, а також кібернасильства, зокрема за допомогою “гарячих ліній” надання психологічної допомоги	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання (за згодою)
	кількість проведених соціальних опитувань з висновками щодо потреби внесення змін до нормативно-правових актів	3	1	1	1	5) проведення соціальних опитувань щодо доступу до послуг для постраждалих від домашнього насильства та насильства за ознакою статі та їх ефективності з метою виявлення прогалин у механізмі взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у	Мінсоцполітики Нацсоцслужба обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)

						сфері запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі	
	кількість підготовлених інформаційно-аналітичних довідок з інформацією щодо груп жінок і чоловіків, які схильні до скоєння правопорушень, та рекомендаціями для провадження превентивної діяльності відповідними органами державної влади	2		1	1	б) проведення аналізу правопорушень на предмет статі, віку правопорушників та видів скоєних ними правопорушень, а також мотивів їх скоєння жінками і чоловіками (щодо кримінальних та адміністративних правопорушень, які віднесено до підслідності Національної поліції)	Національна поліція громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
11. Створення дієвої системи спеціалізованих послуг для осіб, які постраждали від домашнього насильства та насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом, з урахуванням потреб постраждалих	кількість підготовлених звітів	2		1	1	1) проведення аналізу виконання Державної соціальної програми запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року , затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2021 р. № 145, та стану її фінансування	Мінсоцполітики Нацсоцслужба обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість прийнятих нормативно-правових актів	1	1			2) внесення змін до Національного плану дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 “Жінки, мир, безпека” на період до 2025 року , затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2020 р. № 1544	Мінсоцполітики Урядовий уповноважений з питань гендерної політики центральні органи виконавчої влади, відповідальні за виконання зазначеного Національного плану дій обласні, Київська міська держадміністрації громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість підготовлених інформаційно-аналітичних довідок щодо проходження програм для кривдників	3	1	1	1	3) проведення аналізу проходження програм для кривдників та програм для постраждалих від домашнього насильства та насильства за	Нацсоцслужба Національна поліція обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість підготовлених	3	1	1	1		

	інформаційно-аналітичних довідок щодо проходження програм для постраждалих осіб					ознакою статі	громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість інформаційно-аналітичних довідок щодо наявних курсів/програм та потреб у розробленні нових курсів	3	1	1	1	4) проведення щорічного аналізу наявних навчальних курсів/програм з питань запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі для різних суб'єктів запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі та визначення потреби у нових освітніх програмах	Нацсоцслужба Національна поліція МОН МОЗ заклади вищої освіти (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість інформаційно-аналітичних довідок	2	1		1	5) проведення аналізу ефективності застосування до кривдників спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі, зокрема термінових заборонних приписів та заходів, які були застосовані до кривдників, які повторно вчинили насильство	Національна поліція громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість затверджених та переглянутих нормативно-правових актів	2		1	1	6) розроблення та затвердження програми відновлення для осіб, які постраждали від сексуального насильства та експлуатації, зокрема в умовах конфлікту	Мінсоцполітики МОЗ Національна академія медичних наук (за згодою) міжнародні організації (за згодою)
12. Удосконалення системи збору, оброблення та моніторингу даних з розподілом за статтю, віком та іншими характеристиками, а також проведення досліджень для виявлення рівня поширеності різних форм і проявів усіх видів насильства за ознакою статі, зокрема домашнього	кількість розроблених інструментів	1			1	1) розроблення інструментарію для оброблення інформації за формами звітування про домашнє насильство та/або насильство за ознакою статі	Мінсоцполітики громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість соціальних опитувань	1			1		
	кількість представників вразливих груп жінок і чоловіків, які взяли участь в опитуваннях, осіб	1500			1500	2) проведення соціальних опитувань жінок і дівчат щодо фактів фізичного, сексуального або психологічного насильства з боку	Мінсоцполітики Нацсоцслужба громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)

насилства, сексуального насилства, пов'язаного з конфліктом, особливостей ставлення громадян до насилства за ознакою статі						інтимного партнера та обізнаності щодо засобів реагування на насилство	
13. Здійснення методичного забезпечення суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насилству і насилству за ознакою статі, з питань запобігання та протидії насилству за ознакою статі, сексуальному насилству, пов'язаному з конфліктом	кількість розроблених коментарів до Законів України	2		1	1	розроблення науково-практичних коментарів до Законів України “Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні” , “Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків” (в частині запобігання та протидії насилству за ознакою статі), статті 126¹ Кримінального кодексу України та статті 173² Кодексу України про адміністративні правопорушення із залученням робочої групи фахівців та вчених із кримінального та адміністративного права	Національна академія правових наук (за згодою) міжнародні організації (за згодою)
14. Формування “нульової” толерантності суспільства до всіх видів насилства за ознакою статі, зокрема домашнього насилства, а також неупередженого ставлення населення до постраждалих від такого насилства	кількість проведених інформаційно-роз'яснювальних кампаній	84	28	28	28	1) проведення інформаційно-роз'яснювальних кампаній щодо різних форм проявів та шкоди насилства за ознакою статі (зокрема міжнародні кампанії “16 днів проти насилства”)	Мінсоцполітики Нацсоцслужба МВС МКІП обласні, Київська міська держадміністрації громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість створених документальних та художніх фільмів, які транслюються	6	2	2	2	2) підтримка створення та розповсюдження документальних та художніх фільмів щодо різних форм проявів та шкоди насилства за ознакою статі	Держкіно Держкомтелерадіо міжнародні організації (за згодою) обласні, Київська міська держадміністрації
	кількість розробленої та розповсюдженої соціальної реклами, одиниць продукції	6		3	3	3) розроблення та розповсюдження соціальної реклами щодо різних форм проявів та шкоди насилства за ознакою статі	Нацсоцслужба обласні, Київська міська держадміністрації громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)

							згодою)
15. Протидія кібернасильству	кількість інформаційно-аналітичних довідок з інформацією щодо виявлених випадків та реагування на них	3	1	1	1	1) проведення контент-аналізу інтернет-ресурсів на предмет поширеності сексистських висловлювань та пропаганди насильства, кібербулінгу та висвітлення результатів аналізу	Національна поліція (у межах компетенції) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість проведених досліджень	1		1		2) проведення досліджень з питань кібернасильства стосовно жінок і чоловіків	Мінсоцполітики громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
Оперативна ціль 2.2. Створено умови для значущої участі жінок у прийнятті рішень щодо постконфліктного відновлення та розбудови миру							
16. Удосконалення нормативно-правової бази у сфері постконфліктного відновлення та розбудови миру, перехідного правосуддя та реінтеграції внутрішньо переміщених осіб, зокрема шляхом урахування потреб різних груп жінок і чоловіків, які постраждали від збройної агресії Російської Федерації проти України	кількість розроблених форм для оброблення результатів моніторингу	1	1			1) розроблення уніфікованих форм для оброблення результатів моніторингу виконання Національного плану дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 “Жінки, мир, безпека” на період до 2025 року , затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2021 р. № 1544 (далі - Національний план дій)	Мінсоцполітики центральні органи виконавчої влади, відповідальні за виконання Національного плану дій обласні, Київська міська держадміністрації громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість підготовлених та поданих Кабінету Міністрів України звітів	3	1	1	1	2) підготовка звіту про виконання Національного плану дій	Мінсоцполітики Нацсоцслужба центральні органи виконавчої влади, відповідальні за виконання Національного плану дій обласні, Київська міська держадміністрації громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість підготовлених інформаційно-аналітичних довідок з	1			1	3) проведення проміжного оцінювання виконання	Мінсоцполітики Урядовий уповноважений з

	рекомендаціями щодо потреб в коригуванні Національного плану дій					Національного плану дій	питань гендерної політики Нацсоцслужба центральні органи виконавчої влади, відповідальні за виконання Національного плану дій обласні, Київська міська держадміністрації громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
17. Створення умов для розширення участі жінок у складі міжнародних місій із врегулювання та розв'язання конфліктів, офіційних переговорних місій тощо	кількість інформаційно-аналітичних довідок з індикаторами моніторингу	1		1		1) розроблення індикаторів для моніторингу участі жінок у складі міжнародних операцій з підтримання миру та безпеки тощо	Міноборони Збройні Сили (за згодою) Національна поліція Національна гвардія (за згодою)
	кількість заходів за участю громадських об'єднань	9	3	3	3	2) налагодження діалогу з міжнародними мережами жінок у сфері ведення переговорів тощо	МЗС громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
18. Розширення можливостей залучення жінок, що постраждали внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів, і громадських об'єднань, які працюють у сфері захисту прав людини та/або представляють різні групи жінок, до процесів реагування на збройну агресію, постконфліктного відновлення та розбудови миру на національному, регіональному та місцевому рівні для побудови мирних та інклюзивних спільнот, подолання безпекових викликів	кількість проведених заходів, одиниць	2		1	1	1) поширення досвіду реалізації місцевих програм проведення гендерних аудитів безпеки “Безпечні міста та безпечні громадські простори для жінок і дівчат” (Донецька, Луганська, Запорізька області), “Громада за рівність” (м. Вінниця) шляхом проведення конференцій, виготовлення та розповсюдження відеороликів та інших матеріалів, а також використання під час проведення комунікативних кампаній матеріалів проекту “Жінки” ключ до миру”	Нацсоцслужба обласні, Київська міська держадміністрації громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість жінок, які підвищили свою	150	50	50	50	2) проведення навчальних/менторських заходів/програм для	Мінреінтеграції обласні, Київська міська

	обізнаність, осіб					збільшення спроможності участі жінок у переговорних процесах, постконфліктному відновленні, а також побудови безпечних та мирних спільнот	держадміністрації громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
19. Забезпечення гідних умов праці для жінок та рівних з чоловіками можливостей у секторі безпеки та оборони; збільшення представництва жінок серед військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу, працівників правоохоронних органів, в судових органах, прокуратурі	кількість проведених досліджень	1		1		проведення оцінювання впливу кадрової політики на збільшення представництва жінок серед військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу, працівників правоохоронних органів, в судових органах, прокуратурі, зокрема на рівні прийняття рішень	Міноборони МВС Збройні Сили (за згодою) Національна поліція Національна гвардія (за згодою) Адміністрація Держприкордонслужби ДСНС ДМС СБУ (за згодою) Офіс Генерального прокурора (за згодою) ДСА (за згодою)
Оперативна ціль 2.3. Забезпечено рівний доступ до правосуддя для жінок і чоловіків							
20. Створення ефективного механізму реагування на випадки всіх видів дискримінації та насильства за ознакою статі для забезпечення рівного доступу жінок і чоловіків, включаючи представників вразливих груп, які можуть потерпати від множинної дискримінації та насильства, до правосуддя, зокрема шляхом підвищення компетенції фахівців системи кримінального правосуддя	кількість затверджених методологій/методичних рекомендацій	1			1	1) розроблення методології/методичних рекомендацій моніторингу звернень та реагування на випадки дискримінації	Мінсоцполітики Мін'юст МКІП громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість осіб, які взяли участь у навчанні	300	100	100	100	2) організація проведення навчань та здійснення методологічного забезпечення діяльності судових та правоохоронних органів з метою підвищення гендерної чутливості під час реагування на випадки насильства та в ході спілкування з постраждалими від насильства за ознакою статі, особливо з особами, які належать до вразливих груп	Національна поліція (у межах компетенції) Національна школа суддів (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість освітніх програм, до яких включено питання протидії дискримінації	3	1	1	1	3) включення питань щодо протидії дискримінації, у тому числі за ознакою статі та множинній дискримінації, до системи підготовки та	Національна школа суддів (за згодою) Тренінговий центр прокурорів (за згодою) Академія адвокатури (за згодою)
	кількість розроблених навчальних матеріалів	3	1	1	1		

	для поліцейських, прокурорів, суддів щодо попередження вторинної віктимізації					підвищення кваліфікації суддів, прокурорів, правоохоронних органів, адвокатів	заклади вищої освіти системи МВС (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість суддів, які пройшли навчання, осіб	900	300	300	300	4) проведення навчань суддів, прокурорів, працівників правоохоронних органів, працівників центрів з надання	Національна школа суддів (за згодою) Тренінговий центр прокурорів (за згодою)
	кількість прокурорів, які пройшли навчання, осіб	300	100	100	100	безоплатної вторинної правової допомоги з питань протидії	Академія адвокатури (за згодою)
	кількість адвокатів, які пройшли навчання, осіб	900	300	300	300	дискримінації, зокрема за ознакою статі, та множинній дискримінації	
	кількість працівників правоохоронних органів, які пройшли навчання, осіб	900	300	300	300		заклади вищої освіти системи МВС (за згодою)
	кількість працівників центрів з надання правової допомоги, які пройшли навчання, осіб	500	100	200	200		Координаційний центр з надання правової допомоги (за згодою)
21. Підвищення рівня правової обізнаності населення щодо різних форм і проявів дискримінації, домашнього насильства та насильства за ознакою статі, наявних механізмів захисту від дискримінації та насильства, зокрема серед представниць вразливих груп жінок, які можуть потерпати від множинної дискримінації	кількість інформаційних матеріалів, розміщених на офіційних веб-сайтах та в Інтернеті, одиниць	1500	500	500	500	1) розміщення на офіційних веб-сайтах та в Інтернеті інформації щодо прав, якими можуть скористатися вразливі групи жінок і чоловіків, та механізмів їх реалізації	Нацсоцслужба центральні органи виконавчої влади обласні, Київська міська держадміністрації громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість проведених інформаційних кампаній	49	11	19	19	2) проведення інформаційних кампаній, зокрема за допомогою розміщення зовнішньої соціальної реклами, для підвищення рівня обізнаності населення, особливо вразливих груп, щодо різних форм і проявів дискримінації та насильства за ознакою статі та наявних механізмів захисту від дискримінації та насильства	Координаційний центр з надання правової допомоги (за згодою) обласні, Київська міська держадміністрації громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)

Стратегічна ціль 3. Жінки та чоловіки користуються рівними правами та можливостями людського розвитку у

сфері освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, культури та спорту							
Оперативна ціль 3.1. Створено умови для забезпечення соціальної захищеності жінок і чоловіків різних груп населення з метою подолання бідності							
22. Спрощення доступу різних вразливих груп жінок і чоловіків до соціального захисту, адміністративних, соціальних, медичних, освітніх, культурних послуг, фізичної культури і спорту, правової допомоги	кількість проведених соціальних опитувань з висновками щодо потреби внесення змін до нормативно-правових актів	3	1	1	1	1) проведення соціальних опитувань щодо перешкод у доступі до соціального захисту, адміністративних, соціальних, медичних, освітніх, культурних послуг, фізичної культури і спорту, правової допомоги вразливих груп дівчат і хлопців, жінок і чоловіків, які проживають у місті, сільській місцевості, на гірських територіях і можуть опинитися або опинилися у складних життєвих обставинах, визначених законодавством України, а також представників національних меншин та впливу надзвичайних ситуацій на доступ до послуг	Мінсоцполітики Нацсоцслужба обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість розроблених чек-листів	3	1	1	1	2) розроблення чек-листа для проведення територіальними громадами оцінювання перешкод у доступі вразливих груп жінок і чоловіків до соціального захисту, освіти, охорони здоров'я, культури, фізичної культури та спорту із врахуванням впливу надзвичайних ситуацій	Мінсоцполітики МОЗ МОН Мінмолодьспорт МКІП Мінрегіон громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість прийнятих нормативно-правових актів	3	1	1	1	3) врахування у нормативно-правових актах результатів досліджень щодо перешкод у доступі вразливих груп жінок і чоловіків до соціального захисту, освіти, охорони здоров'я, культури, фізичної культури та спорту	МОН МОЗ МКІП Мінмолодьспорт Мінсоцполітики
	кількість проведених досліджень з висновками щодо	28		13	15	4) проведення досліджень щодо потреб та системи	Нацсоцслужба МОН МОЗ

	шляхів підвищення престижності роботи соціальних, медичних та педагогічних працівників					мотивації до роботи соціальних працівників, фахівців із соціальної роботи, соціальних робітників та інших працівників надавачів соціальних послуг (Нацсоцслужба), медичних (МОЗ) та педагогічних працівників (МОН)	Національна академія наук (за згодою) Національна академія медичних наук (за згодою) обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість розроблених/переглянутих нормативно-правових актів	3		1	2	5) розроблення нормативно-правових актів за результатами досліджень щодо підвищення престижності роботи працівників (соціальних, медичних та педагогічних працівників)	Мінсоцполітики МОН (у межах компетенції) МОЗ (у межах компетенції) Національна академія наук (за згодою) обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість осіб з вразливих груп населення, які пройшли навчання, тис. осіб	21	1	10	10	6) організація проведення навчань щодо користування електронними державними послугами для жінок і чоловіків вразливих категорій населення	обласні, Київська міська держадміністрації
	з них жінок, тис. осіб	10,5	0,5	5	5		
23. Забезпечення подолання/мінімізації негативних наслідків складних життєвих обставин особами/сім'ями, які в них перебувають, шляхом надання соціальної підтримки та соціального захисту вразливим групам населення з урахуванням різних потреб жінок і чоловіків	кількість осіб, які пройшли навчання	450	150	150	150	1) проведення навчань для соціальних працівників, фахівців із соціальної роботи, соціальних робітників та інших працівників - надавачів соціальних послуг з питань врахування гендерного підходу під час роботи з вразливими групами жінок і чоловіків, а також надання невідкладної психологічної допомоги цим групам із застосуванням кращих національних та міжнародних практик	Нацсоцслужба обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)

						соціальної роботи	
	кількість проведених досліджень	1			1	2) проведення дослідження щодо організації надання соціальних послуг жінкам і чоловікам, які страждають на психічні розлади, зокрема щодо соціальних послуг, альтернативних стаціонарному догляду, методів надання допомоги/соціальної реабілітації, потреб у навчанні персоналу	Мінсоцполітики Нацсоцслужба громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	частка сімей з дітьми віком до шести років, які можуть скористатися послугами з догляду за дітьми, відсотків	100	50	70	100	3) розвиток якісних і доступних послуг з догляду за дітьми, зокрема у сільській місцевості, шляхом розвитку мережі закладів дошкільної освіти різних форм власності, популяризації послуги "муніципальна няня" тощо	МОН Мінсоцполітики Нацсоцслужба обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість нормативно-правових актів	1	1			4) розроблення та затвердження державного стандарту соціальної послуги супроводу під час інклюзивного навчання	Мінсоцполітики МОН
	кількість нормативно-правових актів	1		1		5) внесення змін до державного стандарту супроводу сімей, які перебувають у складних життєвих обставинах	Мінсоцполітики
Оперативна ціль 3.2. Створено умови для забезпечення рівних прав та можливостей дівчат і хлопців, жінок і чоловіків у сфері фізичної культури та спорту							
24. Оцінювання залучення до занять фізичною культурою та спортом різних груп дівчат і хлопців, жінок і чоловіків	кількість інформаційно-аналітичних довідок, підготовлених за результатами моніторингу	2		1	1	1) проведення моніторингу існуючих форм статистичної звітності у сфері фізичної культури та спорту на предмет наявності даних, за якими можна здійснювати аналіз забезпечення гендерної рівності у фізичній культурі та спорті, та внесення необхідних змін до форм статистичної звітності	Мінмолодьспорт

	кількість підготовлених інформаційно-аналітичних довідок щодо стану залучення до занять фізичною культурою та спортом вразливих груп дівчат і хлопців та шляхів розширення такого залучення	2		1	1	2) проведення аналізу стану залучення до занять фізичною культурою та спортом вразливих груп дівчат і хлопців, використання наявної інфраструктури, визначення потреб в її розширенні з урахуванням інтересів дівчат і хлопців та внесення відповідних пропозицій Мінмолодьспорту та МОН	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) Мінмолодьспорт громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість підготовлених інформаційно-аналітичних довідок	2		1	1	3) проведення аналізу стану забезпечення гендерної рівності у сфері фізичної культури та спорту	Мінмолодьспорт
25. Сприяння ширшому залученню дівчат і жінок до занять фізичною культурою та спортом, створення паритетних умов відбору та занять для дівчат і хлопців у всіх видах спорту та запобігання втраті кваліфікованих кадрів	частка населення, яке займається фізичною культурою та спортом, відсотків	16	14	15	16	1) сприяння поширенню у засобах масової інформації соціальної реклами, спрямованої на залучення всіх верств населення до занять фізичною культурою та спортом, зокрема дівчат і жінок	Мінмолодьспорт обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) Всеукраїнський центр фізичного здоров'я населення "Спорт для всіх" (за згодою) Національний олімпійський комітет України (за згодою) Спортивний комітет України (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	з них жінок і дівчат, відсотків	41	39	40	41		
	частка населення, яке охоплено фізкультурно-оздоровчою діяльністю, відсотків	13	11	12	13	2) проведення заходів, спрямованих на популяризацію занять фізичною культурою та спортом серед дівчат, зокрема з сільської місцевості, у тому числі шляхом проведення інформаційних кампаній за участю спортсменок та спортсменів, які досягли високих спортивних результатів	Мінмолодьспорт Всеукраїнський центр фізичного здоров'я населення "Спорт для всіх" (за згодою) фізкультурно-спортивні товариства (за згодою) обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	з них жінок і дівчат, відсотків	44	42	43	44		
	частка населення, яке охоплено спортивною діяльністю, відсотків	5	3	4	5		
	з них жінок і дівчат, відсотків	27	25	26	27		

							згодою)
	кількість вихованців дитячо-юнацьких спортивних шкіл, тис. осіб	335	434	304	335	3) заохочення спортсменів за високі спортивні досягнення (із забезпеченням рівності жінок і чоловіків в отриманні винагороди) з метою розвитку спорту та запобігання втрат кваліфікованих кадрів	Мінмолодьспорт обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	з них дівчат, тис. осіб	90	117	82	90		
	кількість учнів-спортсменів шкіл вищої спортивної майстерності, тис. осіб	3,9	3,9	3,9	3,9		
	у тому числі дівчат, тис. осіб	1,3	1,3	1,3	1,3		
	кількість працівників у сфері фізичної культури та спорту, тис. осіб	69,2	69	69,1	69,2		
	з них жінок, тис. осіб	28,2	28	28,1	28,2		
	кількість працівників фізичної культури та спорту, які проводять заняття, тис. осіб	32,5	32,3	32,4	32,5		
	з них жінок, тис. осіб	7,2	7	7,1	7,2		
	кількість штатних тренерів-викладачів дитячо-юнацьких спортивних шкіл, які проводять заняття, тис. осіб	10	11,7	10	10		
	з них жінок, тис. осіб	2,9	3,5	2,9	2,9		
26. Забезпечення проведення фізкультурно-спортивної реабілітації дівчат і хлопців, жінок і чоловіків з інвалідністю	відсоток осіб з інвалідністю, які займаються фізичною культурою, спортом та охоплені фізкультурно-спортивною реабілітацією з них дівчат і жінок, відсотків	6	2	4	6	залучення дівчат і хлопців, жінок і чоловіків з інвалідністю до систематичних занять фізичною культурою та спортом	Мінмолодьспорт обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
Оперативна ціль 3.3. Забезпечено рівний доступ дівчат і хлопців, жінок і чоловіків до освіти та професійного навчання							
27. Забезпечення інтеграції гендерних підходів до планування,	кількість навчальних дисциплін з гендерною складовою	3	1	1	1	1) запровадження гендерного контенту як наскрізного до всіх навчальних дисциплін	МОН

реалізації та моніторингу державної політики у сфері освіти, зокрема включення гендерної складової до стандартів вищої, професійної (професійно-технічної) освіти за всіма спеціальностями, а також базової середньої освіти	кількість робіт, які взяли участь у конкурсі	10		5	5	2) проведення щорічного конкурсу на кращу наукову працю з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, протидії дискримінації за ознакою статі та множинній дискримінації	МОН Національна академія наук (за згодою) заклади вищої освіти (за згодою)
	кількість закладів освіти, в яких проведено гендерний аудит	55	5	25	25	3) проведення гендерного аудиту закладів освіти	МОН
	кількість затверджених планів за результатом проведення гендерних аудитів	30		5	25		
	кількість підготовлених інформаційно-аналітичних довідок щодо гендерних диспропорцій	16		8	8	4) проведення аналізу гендерних диспропорцій в освіті на предмет контингенту учнів/слухачів/студентів, викладачів/вчителів, керівників закладів освіти за напрямками освіти, спеціальностями, формою здобуття освіти	МОН центральні органи виконавчої влади, до сфери управління яких відносяться заклади вищої освіти обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
28. Формування культури гендерної рівності серед представників академічної спільноти, зокрема шляхом навчання педагогічних працівників	кількість педагогічних працівників, які пройшли сертифіковане навчання з питань гендерної рівності, осіб	600	100	250	250	1) організація проведення навчань з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії дискримінації та насильству за ознакою статі для педагогічних працівників	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість педагогічних працівників, які пройшли сертифіковане навчання з питань запобігання та протидії дискримінації, осіб	600	100	250	250		
	кількість педагогічних працівників, які пройшли сертифіковане навчання з питань запобігання та протидії насильству за ознакою статі, осіб	750	250	250	250		

	кількість діючих центрів гендерної освіти, одиниць	50	40	45	50	2) організація проведення гендерних досліджень та впровадження їх результатів шляхом сприяння діяльності центрів гендерної освіти при закладах вищої освіти	заклади вищої освіти (за згодою)
29. Забезпечення недопущення видання освітньої літератури та підручників з дискримінаційним змістом шляхом створення системи гендерної експертизи усього освітнього контенту	кількість прийнятих нормативно-правових актів	1		1		1) удосконалення нормативно-правової бази в частині проведення гендерної експертизи навчального та науково-популярного контенту	МОН Національна академія педагогічних наук (за згодою)
	кількість затверджених інструктивно-методичних матеріалів для гендерної експертизи	1			1	2) розроблення та затвердження інструктивно-методичних матеріалів для гендерної експертизи навчального та науково-популярного контенту із залученням громадських об'єднань, що працюють у сфері гендерних досліджень	МОН Національна академія педагогічних наук (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість проведених експертиз, одиниць	3	1	1	1	3) проведення на постійній основі гендерної експертизи навчального і науково-популярного контенту, видання якого здійснюватиметься за рахунок бюджетних коштів	МОН обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
30. Створення умов для зменшення впливу гендерних стереотипів на вибір майбутньої професії дівчатами та хлопцями, зокрема шляхом розширення можливостей дівчат здобувати STEM-освіту, використання однакових за змістом освітніх програм з усіх предметів, вжиття позитивних дій, спрямованих на збільшення кількості дівчат, які навчаються за спеціальностями,	кількість проведених профорієнтаційних заходів	60	10	25	25	1) проведення профорієнтаційної роботи у закладах загальної середньої освіти та центрах зайнятості з подолання гендерних стереотипів під час обрання професій, заохочення дівчат навчатися за STEM-спеціальностями, хлопців за спеціальностями “Освітні, педагогічні науки”, “Соціальна робота”, “Психологія” та поширення кращих практик такої роботи	МОН Державний центр зайнятості (за згодою) обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	відсоток закладів освіти, які використовують однакові за змістом	80	10	50	80	2) забезпечення використання однакових за змістом	МОН обласні, Київська міська

найбільш затребуваними на ринку праці, а також залучення чоловіків до професії шкільного вчителя	освітні програми для дівчат і хлопців					освітніх програм з усіх предметів для дівчат і хлопців, зокрема з трудового навчання, фізичної культури	держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість проведених опитувань з висновками і рекомендаціями щодо професійної орієнтації, на яких ґрунтується розроблення інформаційних, методичних матеріалів, соціальної реклами, приймаються управлінські рішення	25	5	10	10	3) проведення опитувань серед учнів та їх батьків щодо керівних чинників під час вибору напрямку для подальшого отримання професії дівчатами і хлопцями та оцінювання впливу стереотипного уявлення про поділ на “жіночі” і “чоловічі” професії	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
31. Забезпечення розширення доступу до навчання протягом життя, особливо для жінок, які проживають у сільській місцевості, жінок похилого віку, жінок інших категорій, які зазнають множинної дискримінації	кількість проведених опитувань з рекомендаціями щодо потреб у здобутті формальної, неформальної та інформальної освіти, професійної підготовки різних вікових груп жінок і чоловіків, одиниць	25	5	10	10	1) проведення опитувань щодо потреб у здобутті формальної, неформальної та інформальної освіти, професійної підготовки різних вікових груп жінок і чоловіків, зокрема жінок-фермерів або жінок, які проживають у сільській місцевості та мають наміри розвивати сільське господарство, а також жінок і чоловіків похилого віку, з числа внутрішньо переміщених осіб, ветеранів антитерористичної операції/ операції Об'єднаних сил та сприяння у здобутті такої освіти	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) Національна академія наук (за згодою) міжнародні організації (за згодою)
	кількість жінок похилого віку, які беруть участь у роботі органів самоорганізації населення, займаються волонтерською діяльністю, залучені до менторських програм, осіб	350		150	200	2) заохочення жінок похилого віку до роботи в органах самоорганізації населення, волонтерської діяльності, залучення до менторських програм та організація проведення відповідних навчань	органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
32. Розширення можливостей дівчат ромської національності для здобуття освіти	кількість наказів, до яких внесено зміни	1		1		1) внесення змін до наказу МОН від 30 липня 2021 р. № 868 “Про затвердження форм звітності з питань діяльності закладів	МОН Держстат

						загальної середньої освіти та інструкцій щодо їх заповнення” в частині доповнення розділу “Контингенти учнів за класами” показниками стосовно дівчат і хлопців ромської національності, а також розділу “Педагогічні працівники” - показниками з розподілом за статтю	
	кількість наказів, до яких внесено зміни	1			1	2) внесення змін до адміністративного реєстру державної служби зайнятості в частині доповнення показниками щодо працевлаштування ромського населення з розподілом за статтю	Державний центр зайнятості (за згодою)
	кількість дівчат, які повернулися до закладів освіти, осіб	350		150	200	3) впровадження програм наставництва представників ромської національної меншини - лідерів громадської думки для батьків і дівчат шкільного віку з метою популяризації навчання та попередження ранніх шлюбів із залученням до цієї роботи ромських посередників	ДЕСС громадські об'єднання, які представляють інтереси ромської національної меншини (за згодою) обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) міжнародні організації (за згодою)
33. Забезпечення доступу жінок і чоловіків, дівчат і хлопців до цифрової інфраструктури у сільській місцевості	кількість осіб старше 60 років, які пройшли навчання та є користувачами інтернет-технологій, тис. осіб	5		2,5	2,5	1) створення мобільних пунктів навчання інтернет-технологіям для жінок і чоловіків вразливих груп населення, похилого віку, осіб з інвалідністю	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	з них жінок, тис. осіб	3		1,5	1,5		
	кількість осіб з інвалідністю, які пройшли навчання та є користувачами інтернет-технологій, тис. осіб	0,8		0,4	0,4		громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	з них жінок, осіб	400		200	200		

	кількість територіальних громад, підключених до швидкісного Інтернету, одиниць	75	25	25	25	2) покращення доступу жінок і чоловіків, дівчат і хлопців до цифрової інфраструктури у сільській місцевості (зокрема відділених районах), забезпечивши підключення швидкісного Інтернету	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
Оперативна ціль 3.4. Забезпечено рівний доступ різних груп жінок і чоловіків до послуг у сфері охорони здоров'я							
34. Забезпечення доступу до високоякісних медичних послуг, зокрема послуг з охорони репродуктивного здоров'я, з урахуванням різних потреб жінок і чоловіків, особливо тих, які перебувають у складних життєвих обставинах, зумовлених, зокрема, інвалідністю, наявністю невиліковних хвороб та хвороб, які потребують тривалого лікування, бездомністю, а також жінок і чоловіків, які проживають у сільській місцевості, представників національних меншин (зокрема ромів) та інших соціальних груп, які зазнають множинної дискримінації	кількість проведених досліджень	2		1	1	1) проведення досліджень щодо ставлення жінок і чоловіків до свого здоров'я, ведення здорового способу життя, звернення за медичною допомогою та виявлення гендерно-зумовлених бар'єрів, особливо для вразливих груп жінок і чоловіків, а також щодо репродуктивного здоров'я чоловіків	МОЗ Національна академія наук (за згодою) Національна академія медичних наук (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість розроблених/переглянутих нормативно-правових актів	1		1		2) забезпечення розвитку та підтримки сестринської справи	МОЗ громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість проведених аналітичних досліджень	2		1	1	3) проведення аналітичного дослідження щодо визначення професійних ризиків для здоров'я жінок і чоловіків у різних видах економічної діяльності	Нацсоцслужба Національна академія наук (за згодою) Національна академія медичних наук (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість осіб, які отримали допомогу для збереження репродуктивного здоров'я, осіб	610	100	250	260	4) забезпечення проведення на місцевому рівні доступних для жінок і чоловіків заходів щодо збереження репродуктивного здоров'я	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість інформаційно-профілактичних заходів	40		20	20	5) проведення інформаційних та просвітницьких	обласні, Київська міська держадміністрації

						кампаній/заходів для формування культури відповідального ставлення до власного здоров'я дівчат і хлопців, жінок і чоловіків	органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання (за згодою)
	кількість проведених заходів з узгодженими пропозиціями щодо вирішення проблеми	3	1	1	1	б) проведення обговорення проблеми відсутності з різних причин документів, що посвідчують особу, та шляхів її розв'язання для отримання різних видів послуг жінками і чоловіками: соціальних, медичних, освітніх тощо	ДМС МВС МОЗ МОН Мінсоцполітики Нацсоцслужба Мін'юст НСЗУ
	кількість форм звітності, які містять дані з розподілом за статтю	3	1	1	1	7) збільшення/перегляд кількості адміністративних даних, що збираються МОЗ та підпорядкованими МОЗ закладами (з розподілом за статтю, віком та місцем проживання), включно із даними щодо жінок, які постраждали від домашнього насильства та насильства за ознакою статі	МОЗ Держстат
	кількість проведених моніторингів	12	4	4	4	8) проведення щоквартального моніторингу виконання наказу МОЗ від 1 лютого 2019 р. № 278 "Про затвердження Порядку проведення та документування результатів медичного обстеження постраждалих осіб від домашнього насильства або осіб, які ймовірно постраждали від домашнього насильства, та надання їм медичної допомоги"	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	частка жінок, які скористалися послугами, відсотків	100	100	100	100	9) забезпечення доступу до системи охорони материнства (під час вагітності та пологів), зокрема вразливих груп жінок, які зазнають множинної дискримінації (жінки з інвалідністю, внутрішньо переміщені особи, ВІЛ-інфіковані,	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)

						жінки, які проживають у сільській місцевості, віддалених гірських районах, представниці національних меншин)	
	частка закладів охорони здоров'я, в яких організовано співпрацю з центрами соціальних служб в частині надання соціальних послуг особам з інвалідністю, відсотків	75	25	50	75	10) забезпечення доступності до комплексних медичних та соціальних послуг осіб з інвалідністю у сільській місцевості, введення посад соціальних працівників у закладах охорони здоров'я	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	рівень інклюзивності закладів охорони здоров'я, до яких забезпечено безбар'єрний доступ осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп, відсотків	100	90	95	100	11) забезпечення безбар'єрного доступу для жінок і чоловіків з інвалідністю та інших маломобільних груп до закладів охорони здоров'я та санітарного обладнання, зокрема шляхом впровадження спеціалізованого доступу до комунікацій, обладнання гінекологічних кабінетів	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	рівень охоплення профілактичними заходами, кількість регіонів	25	25	25	25	12) забезпечення раннього виявлення захворювань, зокрема онкологічних, туберкульозу, ВІЛ-інфекції, попередження суїцидальної поведінки шляхом проведення профілактичної роботи з різними групами жінок і чоловіків	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість нормативно-правових актів	1		1		13) запровадження дієвих механізмів періодичних профілактичних оглядів, зокрема шляхом створення фінансових стимулів для провайдерів медичної допомоги	МОЗ НСЗУ
35. Зниження рівня малюкової та материнської смертності	кількість підготовлених інформаційно-аналітичних довідок	3	1	1	1	проведення аналізу причин малюкової та материнської смертності, зокрема через лікарську недбалість, визначення груп ризиків та шляхів зниження малюкової та материнської смертності	МОЗ обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)

36. Підвищення гендерної чутливості населення та медичних працівників для формування “нульової” толерантності до стигматизації та дискримінації у сфері охорони здоров’я, зокрема ВІЛ-інфікованих жінок, жінок ромської національності та жінок інших категорій, які зазнають множинної дискримінації	кількість осіб, охоплених інформаційними заходами, тис. осіб	12	4	4	4	1) проведення інформаційно-просвітницьких заходів серед населення для подолання дискримінації та формування “нульової” толерантності до стигматизації ВІЛ-інфікованих жінок, представниць ромської національної меншини та інших категорій, які зазнають множинної дискримінації	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об’єднання та міжнародні організації (за згодою) Центр громадського здоров’я (за згодою)
	кількість стандартів вищої освіти у галузі знань “Охорона здоров’я”, які включають гендерний компонент, одиниць	1			1	2) внесення змін/перегляд стандарту вищої освіти галузі знань “Охорона здоров’я” в частині включення до спеціальних компетенцій навичок роботи із вразливими групами жінок і чоловіків, а також постраждалими від домашнього насильства та насильства за ознакою статі	МОН МОЗ
	кількість медичних працівників, які пройшли навчання, осіб	250	50	100	100	3) проведення навчань для медичних працівників з питань роботи з ВІЛ-інфікованими особами, представниками ромської національної меншини та іншими категоріями населення, які зазнають множинної дискримінації, формування “нульової” толерантності до стигматизації у сфері охорони здоров’я	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об’єднання та міжнародні організації (за згодою)
Оперативна ціль 3.5. Забезпечено висвітлення засобами масової інформації, медіа та інтернет-ресурсами інформації у гендерно чутливий спосіб							
37. Забезпечення популяризації через засоби масової інформації та медіакомпанії питання забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків для зменшення гендерної нерівності,	кількість висвітлених інформаційно-аналітичних довідок з аналізом інформації про засоби масової інформації, які дотримуються та не дотримуються принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок, одиниць	2		1	1	1) проведення моніторингу засобів масової інформації на предмет висвітлення питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, наявності дискримінаційних та сексистських висловлювань, зображення жінок і чоловіків (шляхом	обласні, Київська міська держадміністрації МКІП Національна рада з питань телебачення і радіомовлення (за згодою) органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об’єднання та

формування “нульової” толерантності до насильства та дискримінації, розвінчання гендерних стереотипів, недопущення сексизму, забезпечення об’єктивного ставлення до жінок в інтерв’ю, репортажах, публікаціях, а також висвітлення їх багатогранної ролі для уникнення стереотипів та дискримінації						контент-аналізу), формування та висвітлення рейтингу гендерно чутливих та недискримінаційних засобів масової інформації	міжнародні організації (за згодою)
	кількість приватних компаній залучених до співпраці, одиниць	75	25	25	25	2) залучення приватного бізнесу та медіакомпаній до проведення інформаційних кампаній для подолання гендерних стереотипів шляхом створення платформ для діалогу органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, бізнесу та медіакомпаній, а також запровадження ініціатив заохочення до виготовлення та розміщення соціальної реклами	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) МКІП громадські об’єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість журналістів, працівників засобів масової інформації,	450	150	150	150	3) проведення тренінгів з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків (недискримінації, протидії всім формам насильства, використання гендерно чутливої мови) для журналістів, працівників засобів масової інформації, студентів факультетів журналістики, рекламних агенцій, громадських об’єднань	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об’єднання та міжнародні організації (за згодою) МКІП Держкомтелерадіо заклади вищої освіти (за згодою)
	студентів факультетів журналістики, рекламних агенцій, громадських активістів, які пройшли навчання, осіб	300	100	100	100		
	кількість проведених заходів	50		25	25	4) проведення інформаційних кампаній, спрямованих на подолання гендерних стереотипів, формування відповідального батьківства, зокрема щодо важливості спільної відповідальності жінок і чоловіків за ведення домашнього господарства та виховання дітей	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об’єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість кампаній	14	2	6	6	5) проведення інформаційних та просвітницьких	обласні, Київська міська держадміністрації

						кампаній для формування нульової толерантності до дискримінації та стигматизації вразливих груп жінок і чоловіків	органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість проведених конкурсів	1		1		б) організація проведення всеукраїнського конкурсу фоторобіт щодо рівної участі жінок і чоловіків у всіх сферах життєдіяльності суспільства та використання фоторобіт, які стали переможцями конкурсу під час висвітлення інформації з питань забезпечення гендерної рівності	Мінсоцполітики обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
38. Забезпечення розширення доступу жінок до прийняття рішень у сферах інформації та телекомунікації, культури та мистецтва	кількість засобів масової інформації та рекламних агенцій, які запровадили гендерно чутливі кодекси поведінки, одиниць	25		10	15	1) запровадження гендерно чутливого кодексу поведінки для засобів масової інформації та рекламних агенцій	МКІП обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість працівниць засобів масової інформації, культури та мистецтва, які пройшли навчання, осіб	100		50	50	2) підтримка запровадження та проведення менторських програм з питань лідерства для працівниць засобів масової інформації, культури та мистецтва	МКІП обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
39. Забезпечення дотримання рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у сфері культури та мистецтва	частка жінок у складі команд проєктів, реалізованих за кошти Українського культурного фонду, відсотків	56	61	59	56	1) проведення гендерного аналізу культурних проєктів, що фінансуються з державного бюджету	МКІП Український культурний фонд (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість підтриманих культурних продуктів, які популяризують образ жінки-лідерки та не містять стереотипності зображень жінок і чоловіків, одиниць	78	26	26	26	2) фінансова підтримка культурних продуктів, які популяризують образ жінки-лідерки та не містять стереотипних зображень жінок і чоловіків	МКІП Держкіно обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)

	кількість оновлених туристичних маршрутів	2		1	1	3) оновлення туристичних маршрутів з урахуванням принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків	ДАРТ обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість жінок-підприємців, які надають супутні туристичним послуги, осіб	375		200	375	4) проведення навчань та підтримка жінок-підприємців, які надають супутні туристичним послуги (сфера харчування та виробництва екологічно чистих продуктів, виготовлення сувенірів, роздрібна торгівля, міні-готелі, екскурсоводи, провідники, перекладачі, інструктори, дозвілля)	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість проведених навчальних заходів	50		25	25	5) створення доступного інформаційного простору для висвітлення анонсів культурних заходів, спрямованих на різні цільові аудиторії з урахуванням їх інтересів	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)

Стратегічна ціль 4. Жінки та чоловіки беруть рівну участь у різних сферах економічної діяльності, користуються результатами сталого економічного розвитку та мають рівний доступ до всіх видів економічних ресурсів

Оперативна ціль 4.1. Створено умови для забезпечення рівних економічних можливостей жінок і чоловіків

40. Скорочення гендерного розриву в оплаті праці жінок і чоловіків, зниження рівня горизонтальної та вертикальної гендерної сегрегації ринку праці	кількість підготовлених інформаційно-аналітичних довідок з висновками щодо шляхів скорочення гендерного розриву в оплаті праці за сферами економічної діяльності	2		1	1	1) виявлення причин розриву в оплаті праці жінок і чоловіків у сферах економічної діяльності “Мистецтво, спорт, розваги та відпочинок”, “Фінансова та страхова діяльність”, “Промисловість”, “Авіаційний транспорт”, “Поштова та кур’єрська діяльність”, “Сільське господарство”, “Складське господарство та допоміжна діяльність у	Мінекономіки Мінсоцполітики всеукраїнські об’єднання організацій роботодавців (за згодою) всеукраїнські профспілки, їх об’єднання (за згодою) громадські об’єднання та міжнародні організації (за згодою)
--	--	---	--	---	---	---	---

						сфері транспорту”, “Інформація та комунікація”, “Професійна, наукова та технічна діяльність”	
	внесено законопроект до Верховної Ради України	1			1	2) розроблення та внесення до Верховної Ради України узгоджену сторонами соціального діалогу редакцію Закону України “Про рівне винагородження за рівноцінну працю”	Мінекономіки всеукраїнські об’єднання організацій роботодавців (за згодою) всеукраїнські профспілки, їх об’єднання (за згодою)
	кількість затверджених методичних рекомендацій, одиниць	1			1	3) розроблення методичних рекомендацій щодо запровадження позитивних дій, зокрема квот, з метою зменшення гендерної нерівності	Мінсоцполітики всеукраїнські об’єднання організацій роботодавців (за згодою) всеукраїнські профспілки, їх об’єднання (за згодою) громадські об’єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість заходів/кампаній	80		30	50	4) проведення інформаційно-комунікаційних заходів/кампаній, зокрема серед молоді, спрямованих на подолання стереотипних уявлень щодо “чоловічих” та “жіночих” професій	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об’єднання та міжнародні організації (за згодою) всеукраїнські об’єднання організацій роботодавців (за згодою) всеукраїнські профспілки, їх об’єднання (за згодою)
	кількість аналітичних довідок з результатами аналізу складу наглядових рад щодо представництва в них жінок	30		12	18	5) проведення гендерного аналізу складу наглядових рад державних та комунальних установ та за його результатами внесення змін до порядку обрання, призначення та звільнення членів наглядових рад державних та	Мінекономіки Міненерго Мінінфраструктури Міндовкілля Мінагрополітики обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)

						комунальних установ у частині забезпечення представництва у них жінок	
	кількість керівників підприємств, установ та організацій, які взяли участь у заходах	900	300	300	300	6) популяризація кращих практик та заохочення приватного бізнесу запроваджувати ініціативи, спрямовані на подолання гендерних розривів	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) всеукраїнські об'єднання організацій роботодавців (за згодою) всеукраїнські профспілки, їх об'єднання (за згодою)
	кількість заходів, проведених для подолання негативних явищ, виявлених обстеженням	50		25	25	7) урахування під час формування та реалізації державної політики у сфері освіти, молодіжній сфері та зайнятості результатів проведених Держстатом обстежень робочої сили, зокрема участі у робочій силі жінок і чоловіків	МОН Мінмолодьспорт Мінекономіки Державний центр зайнятості (за згодою) обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) всеукраїнські об'єднання організацій роботодавців (за згодою)
	кількість діючих соціальних підприємств	25	5	10	10	8) підтримання утворення соціальних підприємств, зокрема через надання допомоги заінтересованим особам щодо розроблення концепції соціального підприємництва (виявлення соціальної проблеми, вирішення якої покладається в основу створення бізнесу, цільової групи продукту чи послуги), складання бізнес-планів, форм реєстрації підприємства, формування комунікативної платформи для обміну досвідом діючих соціальних підприємств, проведення навчань тощо	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) всеукраїнські профспілки, їх об'єднання (за згодою) громадські об'єднання (за згодою)

41. Створення умов для розширення економічної активності жінок, особливо у віці 25-29 років, а також можливостей для офіційної та повної зайнятості жінок на роботах з гідними умовами праці, зокрема жінок, які проживають у сільській місцевості, жінок, які належать до вразливих груп населення	кількість інформаційних заходів/кампаній, одиниць	50		25	25	1) проведення інформаційних кампаній з метою поширення кращих практик подолання професійної сегрегації, популяризації шляхів створення умов для поєднання сімейних та професійних обов'язків працівниками з дітьми, у тому числі в умовах пандемії, пов'язаної з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2, та інших надзвичайних ситуацій	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) всеукраїнські об'єднання організацій роботодавців (за згодою) всеукраїнські профспілки, їх об'єднання (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість проведених заходів	4		2	2	2) проведення заходів, спрямованих на заохочення роботодавців впроваджувати політику гендерної рівності на робочому місці, зокрема шляхом проведення гендерних аудитів та реалізації планів забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків за їх результатами, врахування результатів гендерних аудитів під час проведення конкурсів "Кращий роботодавець року", "Кращий підприємець року"	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) всеукраїнські об'єднання організацій роботодавців (за згодою) всеукраїнські профспілки, їх об'єднання (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
42. Створення дієвих механізмів запобігання та реагування на прояви всіх видів дискримінації та насильства за ознакою статі у сфері праці, зокрема сексуальні домагання, з урахуванням положень Конвенції Міжнародної організації праці № 190 "Про викорінення насильства та домагань у сфері праці"	кількість органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, в яких здійснюється внутрішній контроль та реагування на випадки дискримінації та насильства за ознакою статі, одиниць	25		10	15	1) запровадження внутрішніх механізмів попередження та реагування на випадки дискримінації та насильства за ознакою статі, зокрема сексуальних домагань на робочому місці	центральні органи виконавчої влади обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) всеукраїнські об'єднання організацій роботодавців (за згодою) всеукраїнські профспілки, їх об'єднання (за згодою)
	кількість підприємств, установ та організацій	70		30	40		

	різних форм власності, в яких здійснюється внутрішній контроль та реагування на випадки дискримінації та насильства за ознакою статі, одиниць						
	кількість проведених інформаційно-комунікаційних кампаній	75	25	25	25	2) проведення навчань, інформаційно-комунікаційних кампаній з питань запобігання та протидії дискримінації за ознакою статі у сфері праці, зокрема сексуальних домагань, для працівників підприємств, установ та організацій	Нацсоцслужба обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) всеукраїнські об'єднання організацій роботодавців (за згодою) всеукраїнські профспілки, їх об'єднання (за згодою) громадські об'єднання (за згодою)
	кількість проведених інформаційно-роз'яснювальних кампаній	2		1	1	3) проведення інформаційно-роз'яснювальних кампаній, тренінгів та створення платформи для обміну досвідом щодо застосування принципів розширення прав і можливостей жінок, започаткованих структурою ООН з питань гендерної рівності та розширення прав і можливостей жінок та Глобальним договором ООН	Нацсоцслужба Мінсоцполітики структура ООН з питань гендерної рівності та розширення прав і можливостей жінок (за згодою) громадські об'єднання (за згодою)
	кількість проведених тренінгів	2		1	1		
	кількість утворених платформ для обговорення, одиниць	1	1				
43. Забезпечення визнання внеску неоплачуваної хатньої та доглядової праці в економічний розвиток та її суспільної цінності на основі науково обґрунтованих досліджень та економічних розрахунків	кількість проведених кампаній	50		25	25	1) проведення інформаційних кампаній серед населення для підвищення рівня визнання важливості неоплачуваної хатньої та доглядової праці	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість оприлюднених результатів опитування громадської думки	1			1	2) вивчення громадської думки щодо запровадження обов'язкового розподілу відпустки для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку частинами для обох батьків	Мінсоцполітики громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
44. Створення умов	кількість проведених	1		1		1) проведення	Офіс розвитку

для розширення участі жінок, зокрема тих, які належать до вразливих груп, у підприємстві	досліджень з рекомендаціями щодо шляхів розширення доступу жінок до фінансових ресурсів, спрощення торговельних процедур, потреб жінок-підприємців залежно від сфери економічної діяльності та соціальної групи					дослідження для виявлення бар'єрів, які обмежують участь жінок у торгівлі, визначення потреб у підтримці жінок-підприємців, які представляють різні сфери економічної діяльності та різні соціальні групи, зокрема, жінок-фермерів, жінок з числа внутрішньо переміщених осіб, родин учасників бойових дій, загинувших та зниклих безвісті, ветеранів, жінок з інвалідністю	підприємництва та експорту громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість розроблених планів заходів для розвитку самозайнятості та підприємництва із застосуванням гендерного підходу	1		1		2) розроблення плану заходів щодо розвитку самозайнятості та підприємництва	Офіс розвитку підприємництва та експорту Державний центр зайнятості (за згодою) обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість програм розвитку малого та середнього підприємництва, які містять розділ "Сприяння розвитку жіночих ініціатив і підприємництва"	25		10	15	3) передбачення в обласних/міських програмах розвитку малого та середнього підприємництва розділу "Сприяння розвитку жіночих ініціатив і підприємництва"	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість форм звітності, до яких внесено зміни, одиниць	1		1		4) проведення аналізу звітності у сфері підприємництва з метою виявлення прогалин у даних з розподілом за статтю, віком, місцем проживання	Держстат ДПС
	кількість проведених заходів	60	10	25	25	5) проведення інформаційно-комунікаційних кампаній, спрямованих на популяризацію позитивного образу жінки-підприємця, поширення кращих практик ведення бізнесу жінками тощо	МКІП обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)

	кількість великих підприємств, які надають підтримку територіальним громадам для розвитку малого підприємництва серед жінок, одиниць	6	2	2	2	б) заохочення великого бізнесу надавати підтримку територіальним громадам для розвитку малого підприємництва серед жінок	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою) всеукраїнські об'єднання організацій роботодавців (за згодою) всеукраїнські профспілки, їх об'єднання (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
Оперативна ціль 4.2. Створено умови для розвитку якісної, надійної, сталої та доступної інфраструктури для жінок і чоловіків незалежно від місця проживання та інших ознак							
45. Створення умов для рівного доступу до інфраструктури для чоловіків і жінок, хлопців і дівчат, які проживають у міській та сільській місцевості	кількість проведених та оприлюднених досліджень з висновками	1		1		1) проведення дослідження із виявлення потреб жінок і чоловіків під час користування різними видами транспорту та безпеки у транспорті у межах проекту міжнародної технічної допомоги із залученням міжвідомчої робочої групи	Мінінфраструктури Мінсоцполітики Урядовий уповноважений з питань гендерної політики громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість підготовлених інформаційно-аналітичних довідок з пропозиціями до плану заходів з реалізації Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року на наступний період	1		1		2) проведення гендерного аналізу Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року , схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 травня 2018 р. № 430, у межах проекту міжнародної технічної допомоги із залученням міжвідомчої робочої групи	Мінінфраструктури Мінсоцполітики Урядовий уповноважений з питань гендерної політики громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість розроблених методичних рекомендацій	1		1		3) розроблення методичних рекомендацій щодо проведення гендерного аудиту доступності та безпеки доріг на територіях територіальних громад	Мінсоцполітики Мінрегіон Мінінфраструктури органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)

							згодою)
	кількість проведених гендерних аудитів доступності та безпеки доріг з висновками щодо подальших дій	5			5	4) проведення гендерних аудитів доступності та безпеки доріг на територіях територіальних громад	органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість нових маршрутів	45	5	15	25	5) передбачення маршрутів комунального громадського транспорту поряд із закладами охорони здоров'я, освіти, соціального захисту, центрами з надання безоплатної вторинної правової допомоги	органи місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)

Оперативна ціль 4.3. Створено умови для рівної участі жінок і чоловіків у прийнятті рішень у сфері екологічної політики та рівного доступу жінок і чоловіків до природних ресурсів

46. Забезпечення можливості рівної участі жінок і чоловіків у прийнятті рішень у сфері охорони навколишнього природного середовища, зокрема щодо збереження та використання природних ресурсів, реагування на зміни клімату	кількість розроблених освітніх програм	1		1		1) розроблення освітніх програм з питань гендерних аспектів в екології, зміни клімату та запровадження таких програм у закладах вищої освіти	заклади вищої освіти (за згодою) МОН Національна академія наук (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість проведених навчань	2		1	1	2) організація проведення навчань з питань застосування гендерних підходів під час формування та реалізації екологічної політики для державних службовців,	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)
	кількість державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування, які взяли участь у тренінгах, осіб	100		50	50	посадових осіб місцевого самоврядування, жіночих громадських об'єднань	громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість представниць жіночих громадських об'єднань, які взяли участь у тренінгах, осіб	100		50	50		
	кількість жінок, які взяли участь у проектах сектору чистої енергетики та агроекологічних систем	150	50	50	50	3) створення сприятливих умов для участі жінок-підприємців у проектах сектору чистої	Мінекономіки Міненерго Мінагрополітики обласні, Київська міська

	харчування, сімейного фермерства, осіб					енергетики та агроекологічних систем харчування, сімейного фермерства	держадміністрації міжнародні організації (за згодою)
	кількість розроблених менторських програм	1		1		4) розроблення та апробування менторських програм у сфері сталого розвитку та екологічної політики, зокрема щодо використання та збереження природних ресурсів, реагування на зміни клімату та залучення до них студенток, представниць жіночих громадських об'єднань, державних службовців, які працюють у цій сфері	Мінсоцполітики МОН заклади вищої освіти (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою)
	кількість учасниць менторських програм, осіб	50			50		
47. Забезпечення рівного доступу жінок і чоловіків до природних ресурсів	кількість проведених досліджень з висновками щодо гендерних розривів та впливу зміни клімату на жінок і чоловіків та відповідними рекомендаціями	2		1	1	1) проведення досліджень щодо доступу жінок і чоловіків до природних ресурсів у сільській місцевості, освіти, пов'язаної з екологією, а також впливу змін клімату на здоров'я жінок і чоловіків	Національна академія наук (за згодою) Національна академія медичних наук (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою) заклади вищої освіти (за згодою)
	кількість проведених досліджень	1		1		2) проведення пілотного дослідження щодо доступу жінок і чоловіків до енергетики	Міненерго Національна академія наук (за згодою) громадські об'єднання та міжнародні організації (за згодою) заклади вищої освіти (за згодою)
	кількість проведених інформаційно-просвітницьких заходів	50		25	25	3) проведення інформаційно-просвітницьких заходів для різних груп жінок і чоловіків щодо збалансованого, екологічно чистого харчування, поводження з твердими побутовими відходами, сортування сміття, використання в домогосподарствах вторинної сировини	обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)